

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδότησης 224/2018
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΤ' ΤΜΗΜΑ
Συνεδρίαση της 14^{ης} Δεκεμβρίου 2018**

Σύνθεση :

Πρόεδρος: Ιωάννης Διονυσόπουλος, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη: Παρασκευάς Βαρελάς, Ευαγγελία Σκαλτσά, Βασίλειος Κορκίζογλου, Χαράλαμπος Μπρισκόλας και Νικόλαος Καραγιώργης, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Αντώνης Παπαγεωργίου, πάρεδρος ΝΣΚ (γνώμη χωρίς ψήφο).

Αριθμός ερωτήματος: Το έγγραφο με αριθμό πρωτ. 1104099/2018 του Διοικητή του Ε.Φ.Κ.Α. που συμπληρώθηκε με τα ηλεκτρονικά μηνύματα από α) 28-9-2018 και 29-10-2018 της γραμματείας του ερωτώντος και β) 11-10-2018, 12-11-2018 και 26-11-2018 του τοπικού υποκαταστήματος μισθωτών Πιερίας του Ε.Φ.Κ.Α..

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται: 1) Αν έχει συμπληρωθεί ο χρόνος παραγραφής των περί ων η υπ' αριθμ. 3955/2018 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης / Τμήματος Η' (Τριμελούς) / Μεταβατικής Έδρας Κατερίνης αξιώσεων του Ι.Κ.Α./Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. (ήδη Ε.Φ.Κ.Α.). 2) Πώς πρέπει να εκτελεσθεί αυτή η απόφαση. 3) Αν μπορεί να γίνει εκ νέου καταλογισμός των αξιώσεων στις οποίες αφορούν οι ακυρωθείσες καταλογιστικές πράξεις.

=====

Για το παραπάνω ερώτημα, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα ΣΤ') γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό

Στα παραπάνω έγγραφα της Υπηρεσίας και τα στοιχεία του φακέλλου που τα συνοδεύουν εκτίθεται το ακόλουθο πραγματικό:

1. Με την παραπάνω απόφαση: Έγινε δεκτή η κατατεθείσα στις 14/8/2008 προσφυγή της υπό την επωνυμία «Α.Β.Ε.Ε.Ε.Γ.Π.» και τον διακριτικό τίτλο «Α.Ζ. ΑΕ» ανώνυμης εταιρείας (του λοιπού: εταιρείας), ακυρώθηκε η υπ' αριθμ. 464/συνεδρ. 45 από 30-6-2008 απόφαση της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (ΤΔΕ) του Τοπικού Υποκαταστήματος Κατερίνης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. καθ' όσον έκρινε ως νόμιμα εκδοθείσες τις υπ' αριθμ. α) 7048/10-4-2008, 7046/10-4-2008, 7051/10-4-2008, 7047/10-4-2008, 7050/10-4-2008, 7049/10-4-2008, 7001/31-03-2008 και 7003/1-4-2008 πράξεις επιβολής εισφορών (Π.Ε.Ε.), β) 5013/10-4-2008, 5011/10-4-2008, 5016/10-4-2008, 5012/10-4-2008, 5015/10-4-2008 και 5014/10-4-2008 πράξεις επιβολής πρόσθετης επιβάρυνσης εισφορών (Π.Ε.Π.Ε.Ε.) και γ) 679/27-3-2008 πράξη επιβολής προστίμου ακαταχωρίστων εργαζομένων (Π.Ε.Π.Α.Ε.), επειδή εκδόθηκαν κατά παράβαση του ουσιώδους τύπου της προηγούμενης ακρόασης κατά τη διοικητική διαδικασία και αναπέμφθηκε η υπόθεση στον Ε.Φ.Κ.Α. κατ' εφαρμογή του άρθρου 79 παρ. 3 περ. β' του κώδικα διοικητικής δικονομίας για να τηρηθεί ο τύπος. Η απόφαση αυτή τελεσιδίκησε γιατί μέχρι και την τελευταία μέρα (22-10-2018) της προβλεπόμενης από το νόμο 60ήμερης προθεσμίας δεν ασκήθηκε κατ' αυτής έφεση από τους διαδίκους. Οι παραπάνω Π.Ε.Ε., Π.Ε.Π.Ε.Ε. και Π.Ε.Π.Α.Ε. εκδόθηκαν για τις εξής περιόδους απασχόλησης/οφειλής:

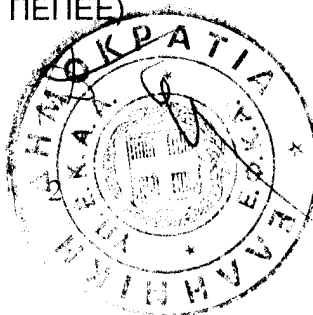
Α) Οι υπ' αριθμ. 7046/2008 και 7048/2008 Π.Ε.Ε. από Αυγούστου 1998 έως Δεκέμβριο 2001 και από Σεπτεμβρίου 1998 έως Δεκέμβριο 2001 αντίστοιχα (σε αυτές αντιστοιχούν οι υπ' αριθμ. 5011/2008 και 5013/2008 ΠΕΠΕΕ).

Β) Οι υπ' αριθμ. 7001/2008 και 7003/2008 Π.Ε.Ε. από Νοεμβρίου 2000 έως Μάιο 2001 (σε αυτές αντιστοιχούν οι υπ' αριθμ. 5011/2008 και 5013/2008 ΠΕΠΕΕ).

Γ) Η υπ' αριθμ. 7049/2008 Π.Ε.Ε. από Ιανουαρίου 2002 έως και Μάρτιο 2002 (σε αυτή αντιστοιχεί η υπ' αριθμ. 5016/2008 ΠΕΠΕΕ).

Δ) Οι υπ' αριθμ. α) 7047/2008 και β) 7050/2008 Π.Ε.Ε. για τα έτη αα) 1998, 1999, 2000 και 2001 και βα) 2002, 2003 και 2004 αντιστοίχως (σε αυτές αντιστοιχούν οι υπ' αριθμ. 5012/2008 και 5015/2008 ΠΕΠΕΕ).

Ε) Η υπ' αριθμ. 7051/2008 Π.Ε.Ε. από Ιανουαρίου 2002 έως και Δεκέμβριο 2007 (σε αυτή αντιστοιχεί η υπ' αριθμ. 5016/2008 ΠΕΠΕΕ).

ΣΤ) Η υπ' αριθμ. 679/2008 Π.Ε.Π.Α.Ε. από 1/3/2008 έως και 31/3/2008. Ακολουθεί πίνακας εμφανίων τη χρονοημερομηνία σύνταξης, τη χρονική περίοδο απασχόλησης-οφειλής και το χρόνο ταμειακής βεβαίωσης αυτών των πράξεων:

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΑΞΗΣ (ΕΤΟΥΣ 2008)	ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ	ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ- ΟΦΕΙΛΗΣ	ΧΡΟΝΟΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ
ΠΕΕ Χ7046	10/04/2008	08/1998-12/2001	16/04/2008
ΠΕΠΕΕ Χ5011	10/04/2008	08/1998-12/2001	16/04/2008
ΠΕΕ Χ7047	10/04/2008	1998-2001	16/04/2008
ΠΕΠΕΕ Χ5012	10/04/2008	1998-2001	16/04/2008
ΠΕΕ Χ7048	10/04/2008	09/1998-12/2001	16/04/2008
ΠΕΠΕΕ Χ5013	10/04/2008	09/1998-12/2001	16/04/2008
ΠΕΕ Χ7049	10/04/2008	01/2002-03/2002	16/04/2008
ΠΕΠΕΕ Χ50148	10/04/2008	01/2002-03/2002	16/04/2008
ΠΕΕ Χ7050	10/04/2008	2002-2004	16/04/2008
ΠΕΠΕΕ Χ5015	10/04/2008	2002-2004	16/04/2008
ΠΕΕ Χ7051	10/04/2008	01/2002-12/2007	16/04/2008
ΠΕΠΕΕ Χ5016	10/04/2008	01/2002-12/2007	16/04/2008
ΠΕΕ Χ7001	31/03/2008	10/2004-03/2007	21/04/2008
ΠΕΕ Χ7003	01/04/2008	11/2000-05/2001	21/04/2008
ΠΕΠΑΕ Χ679	27/03/2008	03/2008	21/04/2008

2. Ενόψει τούτων και του σχετικού - ως προς α) την παραγραφή των αξιώσεων και β) τα λοιπά θέματα – προβληματισμού της Υπηρεσίας, τέθηκε το ερώτημα.

Νομικό πλαίσιο της υπόθεσης

3. Σύνταγμα της Ελλάδας (Α' 111/1975), όπως αναθεωρήθηκε και το κείμενό του μεταφέρθηκε στη δημοτική με το από 6-3-1986 Β' Ψήφισμα της ΣΤ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α' 24) και όπως αναθεωρήθηκε με τα ψηφίσματα από α) 6-4-2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α' 84) και β) 27-5-2008 της Η' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α' 102): Άρθρο 20: 1. Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει. 2. Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου ισχύει και για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του.

Άρθρο 94, παρ. 4, εδ. γ'. Οι δικαστικές αποφάσεις εκτελούνται αναγκαστικά και κατά ... των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ως νόμος ορίζει. Άρθρο 95, παρ. 5. Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης.

4. Άρθρο 1 του ν. 3068/2002 «συμμόρφωση της διοικήσεως προς τις δικαστικές αποφάσεις» (Α' 274): «1. Το δημόσιο, ... και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την

εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών ... δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμορφώσεως ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει.».

5. Αν. ν. 1846/1951 «περί κοινωνικών ασφαλίσεων» (Α' 179):

Άρθρο 14: ... 8. Οι Διευθυνταί των Υποκ/των ... αποφασίζουν κατά την ... των Κανονισμών ορισθησομένην διαδικασίαν, περί της υπαγωγής εις την ασφάλισιν, της διάρκειας της ασφαλιστικής σχέσεως, της καταβολής των εισφορών και της πραγματοποιήσεως των ασφαλιστικών παροχών ως και επί παντός ετέρου θέματος ορισθησομένου δια του αυτού Κανονισμού. ...

Άρθρο 26:

9. Προς εξακρίβωσιν των εκάστοτε υπαγομένων εις την ασφάλισιν προσώπων, του αριθμού τούτων και των καταβλητέων εισφορών, οι Εργοδότη υποχρεούνται:

στ (προσθεθείσα με την παράγραφο 1 άρθρου 2 ν.2556/1997 (Α' 270):

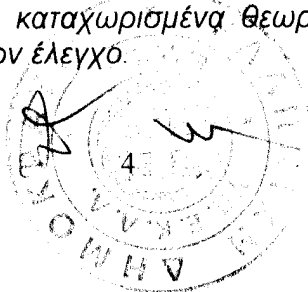
Να καταχωρίζουν σε θεωρημένο και ειδικό προς τούτο έντυπο τους προσλαμβανομένους μισθωτούς τους αμέσως μετά την πρόσληψη και πριν αυτοί αναλάβουν εργασία. Για όσους απασχολούνται μέχρι την έναρξη ισχύος της παραγράφου αυτής, δεν απαιτείται καταχώριση στο παραπάνω ειδικό έντυπο, με την προϋπόθεση ότι έχουν καταχωρισθεί στα μισθολόγια του Ι.Κ.Α.. Ο εργοδότης, πέραν των απορρεουσών από τις ισχύουσες διατάξεις της νομοθεσίας του οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) υποχρεώσεων του για αναγγελία πρόσληψης και καταγγελίας σύμβασης μισθωτού, αναγγέλλει υποχρεωτικά στον οργανισμό αυτόν εντός οκτώ (8) ημερών και κάθε περίπτωση οικειοθελούς αποχώρησης του μισθωτού. Για τον κάθε μισθωτό που θα βρεθεί από τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α. να απασχολείται και δεν είναι καταχωρισμένος, κατά τα ανωτέρω, επιβάλλεται, με πράξη του αρμοδίου οργάνου του Ι.Κ.Α., σε βάρος του εργοδότη του πρόστιμο. Πρόστιμο επιβάλλεται επίσης και στον εργοδότη που δεν επιδεικνύει στα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α. το κατά τα ανωτέρω έντυπο καταχώρισης προσλαμβανομένων μισθωτών. ... Τα κατά τα ανωτέρω επιβαλλόμενα πρόστιμα αποτελούν έσοδα του Ι.Κ.Α..

στ [όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 παρ. 1 ν.3232/2004 (Α' 48)].

αα. Να καταχωρίζουν στο Ειδικό Βιβλίο Καταχώρισης Νεοπροσλαμβανομένου Προσωπικού τους μισθωτούς που απασχολούνται σε αυτούς και υπάγονται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ. αμέσως μετά την πρόσληψη και πριν αυτοί αναλάβουν εργασία. Δεν απαιτείται καταχώριση στο παραπάνω βιβλίο των απασχολούμενων που είχαν καταχωρισθεί στα μισθολόγια μέχρι 31.3.1998 και εξακολούθησαν να απασχολούνται μετά την παραπάνω ημερομηνία.

ββ. Οι καταχωρίσεις στο Ειδικό Βιβλίο γίνονται χειρογράφως χωρίς κενά διαστήματα, παραπομπές ή ξέσματα. ...

γγ. Αν δεν επιδεικνύεται στα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ. και του Σ.Ε.Π.Ε. το Ειδικό Βιβλίο, ως μη καταχωρισμένα θεωρούνται όλα τα πρόσωπα που βρίσκονται απασχολούμενα κατά τον έλεγχο.

δδ. Αν κατά τον έλεγχο διαπιστωθεί ή δηλωθεί απώλεια του Ειδικού Βιβλίου, η οποία δεν οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας, ως μη καταχωρισμένοι θεωρούνται όλοι οι απασχολούμενοι που περιλαμβάνονται στην τελευταία Αναλυτική Περιοδική Δήλωση που υποβλήθηκε. Σε περίπτωση απώλειας φύλλου του ειδικού βιβλίου ως μη καταχωρισμένοι θεωρούνται όλοι οι απασχολούμενοι κατά τη στιγμή της διαπίστωσης, εκτός εκείνων οι οποίοι είναι καταχωρισμένοι σε επόμενο ή προηγούμενο φύλλο.

εε. Επιβάλλεται πρόστιμο σε βάρος του εργοδότη:

Σε όσους δεν τηρούν το Ειδικό Βιβλίο, όπως ορίζεται στην υποπερίπτωση ββ΄.

Για κάθε απασχολούμενο που βρίσκεται από τα ανωτέρω αρμόδια όργανα να απασχολείται και δεν είναι καταχωρισμένος, όπως ορίζεται στην υποπερίπτωση αα΄.

Αν δεν επιδειχθεί το Ειδικό Βιβλίο στα ελεγκτικά όργανα, όπως ορίζεται από την υποπερίπτωση γγ΄.

Αν απωλεσθεί το Ειδικό Βιβλίο ή φύλλο αυτού, όπως ορίζεται από την υποπερίπτωση δδ΄.

Τα κατά τα ανωτέρω επιβαλλόμενα πρόστιμα αποτελούν έσοδα του Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ..

Άρθρο 27:

2. ... δ) Οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την είσπραξη των εσόδων του δημοσίου εφαρμόζονται ανάλογα και για την είσπραξη των εσόδων του Ι.Κ.Α. και των συνεισπραττομένων από αυτό εσόδων τρίτων οργανισμών. Όπου δε σ΄ αυτές αναφέρεται Υπουργός, Δ/ντής Δημοσίου Ταμείου και υπάλληλος του Δημοσίου, νοούνται οι Διοικητής Ι.Κ.Α., Δ/ντής Ταμείου Εισπράξεως Εσόδων Ι.Κ.Α., ή Δ/ντής Ταμειακής Υπηρεσίας Περ/κού ή Τοπικού Υποκ/τος Ι.Κ.Α. και υπάλληλοι του Ι.Κ.Α., από τους οποίους ασκούνται οι αντίστοιχες αρμοδιότητες. [Αι αμέσως άνωθι διατάξεις προσετέθησαν (εις το τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 27 αν.ν. 1846/1951) με το άρθρον 18 ν. 1469/1984 (Α΄ 111) και μετέπειτα η παράγραφος αυτή (υπ΄ αρ. 3) έλαβε τον αριθμόν 2 εις το άρθρον 27 αν.ν. 1846/1951 λόγω της καταργήσεως της παραγράφου 2 με την παράγραφον 2 του άρθρου 56 του ν. 2676/1999 (Α΄ 1)].

3. Ως τίτλοι δια την βεβαίωσιν και είσπραξιν των ανωτέρω απαιτήσεων χρησιμεύουν καταστάσεις οφειλετών (η παράγραφος αυτή έλαβε τον αριθμό 3 στο άρθρο 27 αν.ν. 1846/1951 λόγω της κατάργησης της παραγράφου 2 και της αναρίθμησης των παραγράφων 3,4,5,6,7 και 8 σε 2,3,4,5,6,και 7 αντίστοιχα, με τη παράγραφο 2 του άρθρου 56 του ν. 2676/1999). 4..... 5.

6 [όπως ίσχυε, τροποποιηθείσα με το άρθρο 2 παρ. 8 του ν. 2556/1997 (Α΄ 270) και εκ των υστέρων αναριθμηθείσα (από 7 σε 6), λόγω της κατάργησης της παραγράφου 2 με την παράγραφο 2 του άρθρου 56 του ν. 2676/1999, πριν την αντικατάστασή της με το άρθρο 15 παρ. 2. του ν. 2972/2001 (Α΄ 291) :

Οι κάθε είδους χρηματικές απαιτήσεις του Ι.Κ.Α. που προέρχονται από εισφορές, αναλογούντα οίκοθεν πρόσθετα τέλη, προσαυξήσεις, αυτοτελή πρόσθετα τέλη, πρόστιμα ακάλυπτων επιταγών, λοιπά πρόστιμα τόκους, έξοδα διοικητικής εκτέλεσης, δικαστικά

έξοδα κ.λπ. ... παραγράφονται μετά δεκαετία. ... Η κατά τα ανωτέρω παραγραφή προκειμένου για τις εισφορές, τα οίκοθεν πρόσθετα τέλη τις προσαυξήσεις και τα αυτοτελή πρόσθετα τέλη αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία για δε τα πρόστιμα ακάλυπτων επιταγών, τόκους, δικαστικά έξοδα, έξοδα διοικητικής εκτέλεσης και τα λοιπά πρόστιμα αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους μέσα στο οποίο έγινε η ταμειακή βεβαίωσή τους.

6 [όπως, μετά την τροποποίησή της με το άρθρο 2 παρ. 8 του ν. 2556/1997 (Α' 270) αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 παρ. 2 του ν. 2972/2001] :

Το δικαίωμα του Ι.Κ.Α. για τη βεβαίωση σε ευρεία έννοια όλων των χρηματικών απαιτήσεων του ... υπόκειται σε δεκαετή παραγραφή η οποία αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α., μπορεί ο χρόνος παραγραφής να ορίζεται σε πέντε έτη. Το δικαίωμα του Ι.Κ.Α. προς είσπραξη όλων των χρηματικών απαιτήσεων του ... παραγράφεται μετά δεκαετία από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκε υπό στενή έννοια (ταμειακά). Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. η παραγραφή μπορεί να ορίζεται πενταετής. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται για χρηματικές απαιτήσεις μισθολογικών περιόδων μετά την εφαρμογή του θεσμού της Α.Π.Δ.. Για χρηματικές απαιτήσεις μισθολογικών περιόδων πριν την εφαρμογή της Α.Π.Δ. εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 27 του α.ν.1846/1951, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 2 παράγραφο 8 του ν. 2556/1997 και αναριθμήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 56 του ν. 2676/1999.

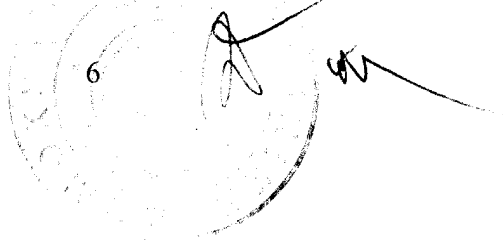
7^α [προσθεθείσα με τη παράγραφο 8 του άρθρου 2 του ν. 2556/1997 (Α' 270)]. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 87 του ν. 2362/1995, περί αναστολής παραγραφής των απαιτήσεων του Δημοσίου, καθώς και των άρθρων 88 και 89 του ίδιου νόμου, περί διακοπής παραγραφής των απαιτήσεων του Δημοσίου και συνεπειών παραγραφής αυτών αντίστοιχα, εφαρμόζονται ανάλογα και στο Ι.Κ.Α.. Όπου στις παραπάνω διατάξεις αναφέρεται Προϊστάμενος της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας ή Υπουργός Οικονομικών, νοούνται αντίστοιχα Διευθυντής Ταμείου Είσπραξης Εσόδων Ι.Κ.Α. ή Διευθυντής Ταμειακής Υπηρεσίας Περιφερειακού ή Τοπικού Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. ή Διοικητής Ι.Κ.Α., από τους οποίους ασκούνται οι αντίστοιχες αρμοδιότητες.

6. Αστικός κώδικας [π.δ. 456/1984 (Α' 164) εκδοθέν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 36, παρ. 2, εδαφ. γ' και 3 του ν. 1406/1983 (Α' 182)]:

Άρθρο 247 («Παραγραφή της αξίωσης»). Το δικαίωμα να απαιτήσει κάποιος από άλλον μια πράξη ή μια παράλειψη (αξίωση) παραγράφεται.

Άρθρο 251 («Έναρξη Παραγραφής»). Η Παραγραφή αρχίζει από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξή της.

Άρθρο 261 («Άσκηση αγωγής»), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 101 παρ.1 ν. 4139/2013 (Α' 74): 1. Την παραγραφή διακόπτει η άσκηση της αγωγής. Η παραγραφή που διακόπηκε με τον τρόπο αυτόν αρχίζει και πάλι από την έκδοση τελεσίδικης απόφασης ή την κατ' άλλον τρόπο περάτωση της δίκης. 2. Στην περίπτωση που οι

διάδικοι δεν επισπεύδουν την πρόοδο της δίκης και εφόσον δεν προβλέπεται άλλη προθεσμία για την ενέργεια διαδικαστικών πράξεων από αυτούς, η παραγραφή αρχίζει και πάλι έξι μήνες μετά την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων ή του δικαστηρίου. Στις περιπτώσεις αυτές η παραγραφή διακόπτεται εκ νέου εφόσον κάποιος διάδικος επισπεύσει την πρόοδο της δίκης. 3. ...

Άρθρο 270 (αποτελέσματα διακοπής). Αν η παραγραφή διακόπηκε, ο χρόνος που πέρασε ως τότε δεν υπολογίζεται και αφότου περατώθηκε η διακοπή αρχίζει νέα Παραγραφή.

Άρθρο 272 (Ενέργεια της συμπλήρωσης της Παραγραφής). Όταν συμπληρωθεί η Παραγραφή, ο υπόχρεως έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή.

Άρθρο 277 (πρόταση παραγραφής). Το δικαστήριο δεν λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψη την Παραγραφή που δεν έχει προταθεί.

7. Β.δ. από 11-5/26.6.1954 "περί Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών του Ι.Κ.Α." (Α' 134):

Σύστασις και σύνθεσις Τ.Δ.Ε.

Άρθρον 1:

1. Παρά τοις Υποκαταστήμασι του Ι.Κ.Α. ... συνιστώνται πενταμελείς Τοπικαί Διοικητικάί Επιτροπαί ...

2. Τριμελείς Τοπικαί Διοικητικάί Επιτροπαί ... συνιστώνται εις τα Υποκαταστήματα ... Κατερίνης, ...

Αρμοδιότητες Τ.Δ.Ε.

Άρθρον 4 [όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 άρθρου 7 του ν.δ. 3710/1957 (Α' 100) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 48 του ν.2676/1999 (Α' 1)]:

Η Τ.Δ.Ε. ασκεί τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α) Αποφαίνεται επί των ενστάσεων κατά πάσης φύσεως αποφάσεων του διευθυντή του Υποκ/τος ΙΚΑ που αφορούν την ασφάλιση, τη διάρκεια της ασφαλιστικής σχέσης, τον υπολογισμό και την καταβολή των εισφορών, την πραγματοποίηση των ασφαλιστικών παροχών και οποιοδήποτε άλλο θέμα της αρμοδιότητάς του και επιλαμβάνεται τον ουσιαστικό και νομικό έλεγχο της ορθότητας αυτών. Κατά τον έλεγχο η τοπική διοικητική επιτροπή ερευνά ελευθέρως τα πραγματικά και νομικά της υπόθεσης στοιχεία. Δύναται για την ανεύρεση της αλήθειας να καλέσει οιονδήποτε για τη λήψη πληροφοριών, να εξετάσει μάρτυρες, να ενεργήσει αυτοψία, να προκαλέσει ιατρικές γνωματεύσεις, να ζητήσει πληροφορίες από κάθε αρχή και να λάβει υπόψη οποιοδήποτε έγγραφο στοιχείο, χωρίς να δεσμεύεται από τα υποβληθέντα έγγραφα, αποφασίζει δε ελευθέρως και κατά συνείδηση, σύμφωνα όμως προς το νόμο και τους κανονισμούς του ιδρύματος.

8. Κανονισμός ασφαλίσεως του Ι.Κ.Α. [απόφαση υπ' αριθμ. 55575/Ι.479/1965 Υπουργού Εργασίας «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεως Κανονισμών Ι.Κ.Α. περί υπαγωγής εις την ασφάλισιν και εισπράξεως εισφορών ως και κωδικοποιήσεως τούτων» (Β' 816), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων των άρθρων 2 και 16 του αν.ν. 1846/1951 (όπως αργότερα τροποποιήθηκαν)]:

Άρθρον 26:

1. Ενεργουμένου ελέγχου παρ' εργοδόταις, οίτινες επικολλούν οι ίδιοι τα ένσημα επί των ασφαλ. βιβλιαρίων των παρ' αυτοίς ασχολουμένων (άρθρον 14), εάν ο επί του ελέγχου υπάλληλος πείθεται εκ της εξετάσεως των μισθολογίων και των ασφαλ. βιβλιαρίων και εν γένει εκ της επιτοπίου ερεύνης, ότι ο εργοδότης, κατά την καταβολήν των μισθών ή πάντως, καθ' ον χρόνον έδει να ενεργηθή η καταβολή, δεν επεκόλλησε παντάπασι ένσημα επί των ασφαλιστικών βιβλιαρίων των ησφαλισμένων

είτε είναι ούτοι εγγεγραμμένοι εν τω μισθολογίω είτε μη, ή επεκόλλησε τοιαύτα αξίας μικροτέρας της κανονικής, καλεί τούτον όπως επικολλήση τα ελλείποντα ένσημα, συνάμα δε όπως καταβάλη και το πρόσθετον τέλος, εφ' όσον συντρέχει περίπτωσης επιβολής τοιούτου. Συγχρόνως ο υπάλληλος προβαίνει εις την εν τω βιβλίω μισθολογίου εγγραφήν των τυχόν ελλειπουσών ενδείξεων. 2.

3. Εάν ο εργοδότης αδυνατή ή αρνήται να επικολλήση τα ελλείποντα ένσημα, ο επί του ελέγχου υπάλληλος συντάσσει πράξιν επιβολής εισφορών, καλεί δε τούτον δια της αυτής πράξεως, όπως καταβάλη εις το Ίδρυμα εντός προθεσμίας τριών ημερών την αξίαν των ενσήμων μετά του προσθέτου τέλους. 4.

5 [που προστέθηκε με την παρ.2 της Φ21/762/1998 αποφάσεως Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Β' 313)]. Αν ο εργοδότης παρέλειψε την καταχώριση των μισθωτών που έχει προσλάβει στο ειδικό έντυπο ή αρνείται την επίδειξή του στα αρμόδια όργανα του ΙΚΑ, ο υπάλληλος του ελέγχου συντάσσει Πράξη Επιβολής Προστίμου Ακαταχωρίστων Εργαζομένων (ΠΕΠΑΕ), που πρέπει να περιέχει τα ονοματεπώνυμα των μισθωτών, για τους οποίους επιβάλλεται το πρόστιμο, την ημερομηνία ελέγχου, την παράβαση για την οποία επιβάλλεται το πρόστιμο και το οφειλόμενο ποσό. Για τη μη επίδειξη του Ειδικού Εντύπου στα αρμόδια όργανα ουδεμία αιτιολογία μπορεί να αντιτάξει ο εργοδότης. Αν ο έλεγχος ενεργείται από τους υπαλλήλους της παρ. 4 του άρθρου 23 του Κανονισμού Ασφάλισης ΙΚΑ, τα ποσά που αναφέρει η Πράξη Επιβολής Προστίμου Ακαταχωρίστων Εργαζομένων βεβαιώνονται κατά τον ίδιο τρόπο που γίνεται η βεβαίωση των ποσών της Πράξης Επιβολής Εισφορών (ΠΕΕ). Αν ο έλεγχος ενεργείται από τα τμήματα ελέγχου της Περιφέρειας Αττικής και τα Περιφερειακά Τμήματα της Ειδικής Υπηρεσίας Ελέγχου Ασφάλισης ή τα Ειδικά συνεργεία Ελέγχου της παρ. 7 του άρθρου 2 του ν. 2556/1997, οι Πράξεις Επιβολής Προστίμου Ακαταχωρίστων Εργαζομένων αποστέλλονται στις αρμόδιες κατά τόπους μονάδες του ΙΚΑ για τη βεβαίωσή τους. Η Πράξη Επιβολής Προστίμου Ακαταχωρίστων Εργαζομένων ανεξάρτητα από ποιους υπαλλήλους συντάσσεται, αποτελεί νόμιμο τίτλο για είσπραξη των οφειλών που βεβαιώνονται με αυτή και εισπράττονται κατά τις διατάξεις του τρίτου μέρους Κεφαλαίου Κ του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ και του ΚΕΔΕ που εφαρμόζονται αναλογικά".

Άρθρον 27: 1. Η επίδοσις των πράξεων επιβολής εισφορών, προσθέτου τέλους, πρόσθετης επιβάρυνσης εισφορών, προσαυξήσεως εισφορών οικοδομών, πρόσθετης οικονομικής επιβάρυνσης και προστίμου ακαταχωρίστων εργαζομένων γίνεται με την παράδοση των εγγράφων αυτών στον εργοδότη από τον υπάλληλο ελέγχου του Ιδρύματος. Σε εργοδότες που διατηρούν εγκατάσταση και σε άλλες περιοχές εκτός από την περιοχή του υποκαταστήματος ή Παραρτήματος, που συντάσσει τις πράξεις του πρώτου εδαφίου, η επίδοση γίνεται στον τόπο της εγκατάστασης που βρίσκεται στην περιοχή του Υποκαταστήματος ή Παραρτήματος που την συντάσσει. 2.

Άρθρον 107: 1. Παρ' εκάστω Υποκαταστήματι τηρείται Ημερολόγιον Καθυστερήσεων, εν ω καταχωρίζονται αι εξ εισφορών ή προσθέτων τελών οφειλαί των εργοδοτών, αι βεβαιούμεναι υπό των επί του ελέγχου ή υπό ετέρων αρμοδίων οργάνων. 2. Αι εν τη προηγουμένη παραγράφω οφειλαί καταχωρίζονται επίσης εις τας παρ' εκάστω Υποκαταστήματι τηρουμένας ατομικάς καρτέλλας καθυστερήσεων. 3. Τα υπό των εργοδοτών εις πίστωσιν των εν παρ. 1 οφειλών καταβαλλόμενα ποσά καταχωρίζονται εις τα παρά ταις αρμοδίαις Υπηρεσίαις τηρούμενα Βιβλία Τακτοποιήσεως Καθυστερήσεων και εις τας περί ου η παρ. 2 καρτέλλας. 4. Ο τύπος των βιβλίων και των καρτελλών και ο τρόπος εν γένει τηρήσεως αυτών και ενεργείας των χρεωπιστώσεων ορίζεται δι' αποφάσεων του Διοικητού του ΙΚΑ.

Άρθρον 108: 1. Επί τη βάσει των περιεχομένων εις το κατά το προηγούμενον άρθρον τηρούμενον βιβλίου στοιχείων συντάσσονται αι επέχουσαι θέσιν τίτλου καταστάσεις οφειλετών, αίτινες, υπογραφόμεναι υπό του Διευθυντού του Υποκαταστήματος, αποστέλλονται εις τον Δημόσιον Ταμίαν ΙΚΑ ή τον Διευθυντήν της Ταμειακής Υπηρεσίας του Υποκαταστήματος ΙΚΑ προς είσπραξιν κατά τας διατάξεις του Νόμου περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων.

Άρθρον 119: 1 [όπως τροποποιήθηκε με την ΥΑ (υπουργική απόφαση) 472/Ι.10 από 8/24-2-1968 (Β' 91) και αντικαταστάθηκε με την ΥΑ Φ. 11321/63/6 (Β' 603/24.4.2007)]: Εάν δεν ορίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης του Υποκαταστήματος είναι αρμόδιος να αποφασίζει για υποθέσεις, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο τα θέματα που ρυθμίζονται από τις διατάξεις του Κανονισμού και, ιδίως, για υποθέσεις, οι οποίες αφορούν:

α) Στην υπαγωγή προσώπων στην ασφάλιση ή στην εξαίρεση από αυτή, για οποιαδήποτε αιτία.

β) Στον καθορισμό του υπόχρεου σε καταβολή εισφορών εργοδότη.

γ) Στον καταλογισμό εισφορών που δεν καταβλήθηκαν ή καταβλήθηκαν ελλιπώς.

δ) Στην επιβολή πρόσθετων τελών, για εισφορές που καταβλήθηκαν εκπρόθεσμα.

ε) Στην επιβολή προσαυξήσεων των εισφορών.

στ) Στην επιβολή προσαυξήσεων για εκπρόθεσμη υποβολή Α.Π.Δ..

ζ) Στην επιβολή αυτοτελών προστίμων, για τη μη τήρηση ή την πλημμελή τήρηση του Ειδικού Βιβλίου Νεοπροσλαμβανόμενου Προσωπικού.

η) Στην επιβολή αυτοτελών προστίμων για τη μη τήρηση των υποχρεώσεων δήλωσης μεταβολής στοιχείων εργοδότη.

θ) Στις αντιρρήσεις κατά του περιεχομένου των ασφαλιστικών βιβλιαρίων καθώς και κατά των στοιχείων της ασφαλιστικής σχέσης που έχουν ανακοινωθεί στον ασφαλισμένο.

ι) Στην προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης.

ια) Στην πρόσθετη ασφάλιση.

ιβ) Στην αίτηση για επιστροφή εισφορών που καταβλήθηκαν αδικαιολόγητα ή από πλάνη.

ιγ) Στη λήψη μέτρων αναγκαστικής είσπραξης καθυστερούμενων εισφορών και την επιβολή κυρώσεων σε βάρος των εργοδοτών που καθυστερούν τις εισφορές.

Άρθρον 120 («Αρμοδιότης Τ.Δ.Ε. – Ενστάσεις»): 1. Εν περιπτώσει αμφισβήτησεων γεννωμένων εξ αποφάσεως Διευθυντού Υποκ/ματος επί θέματος εκ των εν τω προηγούμενω άρθρω περιλαμβανομένων και υποβολής της υπό της παρ. 2 στοιχ. ζ' του άρθρ. 7 του Ν.Δ. 3710/57 προβλεπομένης ενστάσεως επιλαμβάνεται του ελέγχου της ορθότητος της αμφισβητουμένης αποφάσεως η Τ.Δ.Ε.. Σε περίπτωση αμφισβήτησης του περιεχομένου της πράξης επιβολής προστίμου ακαταχωρίστων μισθωτών υποβάλλεται ένσταση στην Τοπική Διοικητική Επιτροπή (ΤΔΕ) του υποκαταστήματος του τόπου απασχόλησης ... (αυτό το εδάφιο προστέθηκε με την παράγραφο 4 της Φ21/762/1998 απόφασης Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Β' 313). 2. 3. 4. Η ένσταση δεν έχει ανασταλτικήν δύναμιν, η δε επ' αυτής εκδιδόμενη απόφασις έχει αναδρομικήν δύναμιν, εφ' όσον είναι ευνοϊκωτέρα διά τον ενιστάμενον. Η υποβολή ενστάσεως, μη λογιζομένη ως παράλληλος προσφυγή, δεν αναστέλλει τας προθεσμίας, ουδέ κωλύει την άσκησιν των τυπικών ενδίκων μέσων.

2. Αι αποφάσεις του Διευθυντού εκδίδονται εγγράφως ...

3. Αι αποφάσεις κοινοποιούνται εις τον ενδιαφερόμενον ...

9. Κώδικας Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.) / ν.δ. 356/1974 (Α' 90):

Άρθρο 1: 1. Η είσπραξις των εκ πάσης αιτίας δημοσίων εσόδων ενεργείται κατά τας διατάξεις του παρόντος ν. διατάγματος.

Άρθρο 2: 1 [όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ν. 4224/2013 (Α' 288)]. Με την εξαίρεση των φόρων και των λοιπών δημοσίων εσόδων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), για τα οποία εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του ως άνω Κώδικα, η είσπραξη των δημοσίων εσόδων ανήκει στην αρμοδιότητα της Φορολογικής Διοίκησης και των λοιπών οργάνων που ορίζονται με ειδικές διατάξεις για το σκοπό αυτόν ή των ειδικών ταμιών, στους οποίους έχει ανατεθεί η είσπραξη ειδικών εσόδων. ... 2. Για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων απαιτείται νόμιμος τίτλος. Με την εξαίρεση των φόρων και των λοιπών δημοσίων εσόδων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), για τα οποία εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του ως άνω Κώδικα, νόμιμο τίτλο αποτελούν: α) Τα έγγραφα, στα οποία οι αρμόδιες αρχές προσδιορίζουν, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, τον οφειλέτη, το είδος, το ποσό και την αιτία της οφειλής, β) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύεται η οφειλή, γ) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία πιθανολογείται η οφειλή, ως προς την ύπαρξη και το ποσό αυτής, κατά την έννοια του άρθρου 347 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 7 του ν. 4224/2013).

10. Ν. 702/1977 (Α' 238): Άρθρον 7: 1. Εις την αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου υπάγονται αι διοικητικάί διαφοραί ουσίας, αι αναφυόμεναι εκ της αναγνωρίσεως παραχωρήσεως ή απονομής δικαιώματος, ή ευεργετήματος ή οιασδήποτε άλλης παροχής της αρνήσεως ικανοποιήσεως, εν όλω ή εν μέρει, τοιούτου αιτήματος, ως και της μεταβολής δημιουργηθείσης διά διοικητικής πράξεως καταστάσεως κατά την εφαρμογήν της νομοθεσίας:

α) Περί κοινωνικής ασφαλίσεως, καθ' όσον αφορά εις τας εν γένει ασφαλιστικές σχέσεις μεταξύ των φορέων και των ησφαλισμένων ή των εργοδοτών των, ιδία δε αι διαφοραί περί την υπαγωγήν εις την ασφάλισιν και την διάρκειαν ταύτης, τας καταβλητέας εισφοράς υπό εργοδοτών και ησφαλισμένων και τας πάσης φύσεως παροχάς υπό του φορέως. β) ... ε) ...

Στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων υπάγονται, εκδικαζόμενες ως διοικητικές διαφορές ουσίας, και οι διαφορές που ανακύπτουν μεταξύ της Διοίκησης και τρίτων προσώπων, τα οποία βλάπτονται από πράξη ή χορήγηση δικαιώματος, ευεργετήματος ή οιασδήποτε άλλης παροχής, κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής [αυτό το εδάφιο προστέθηκε με τη περίπτωση β της παραγράφου 2 του άρθρου 29 του ν. 2721/1999 (Α' 112)].

2. Αι εκδιδόμεναι κατ' εφαρμογήν νομοθεσίας εκ των αναφερομένων εις την προηγουμένην παράγραφον εκτελεσταί ατομικάί πράξεις ή κατά το άρθρον 45 παρ. 5 του Ν.Δ 170 του 1973 παραλείψεις διοικητικών αρχών ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, υπόκεινται εις προσφυγήν ενώπιον του κατά την προηγουμένην παράγραφον δικαστηρίου, κρίνοντος κατά τον νόμον και την ουσίαν και δυναμένου να ακυρώση ή τροποποιήση αυτάς.

3. Εάν εις την νομοθεσίαν, κατ' εφαρμογήν της οποίας εξεδόθη η πράξις της διοικητικής αρχής προβλέπεται η δυνατότης ασκήσεως ενδικοφανούς μέσου, συνεπαγομένου έλεγchon της πράξεως νόμω τε και ουσία ενώπιον της αυτής ή ιεραρχικώς προϊσταμένης αρχής ή ειδικώς κατεστημένου οργάνου, η ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου προσφυγή ασκείται μόνον κατά της εκδιδομένης επί του ενδικοφανούς τούτου μέσου πράξεως.

4. Η προσφυγή ασκείται υπό παντός έχοντος έννομον συμφέρον ...

Άρθρον 33:

4. Οσάκις υπό της κειμένης περί κοινωνικής ασφαλίσεως νομοθεσίας παρέχεται εις ασφαλιστικόν φορέα η ευχέρεια προσβολής πράξεως οργάνου αυτού εκδοθείσης μετ' άσκησιν υπό ενδιαφερομένου ενδικοφανούς προσφυγής και υποκειμένης του λοιπού, βάσει του παρόντος νόμου, εις προσφυγήν ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, η ευχέρεια αύτη διατηρείται, δύναται δε ο ασφαλιστικός φορέύς να ασκήση κατά της πράξεως ταύτης του οργάνου του την κατ' άρθρον 7 του παρόντος προσφυγήν. [η παράγραφος 4, μετά την αναρίθμησίν της δυνάμει του άρθρου 9 παρ. 2 ν. 733/1977 (Α' 309), κατηργήθη με το εδάφιον γ' παραγράφου 2 άρθρου 8 ν.1407/1984, επανεφέρθη εν ισχύι με το άρθρον 8 ν.1649/1986 (Α' 149), κατηργήθη με το άρθρον 18 παρ. 2 ν.3900/2010 (Α' 213), επανεφέρθη και αύθις εν ισχύι «για τις υποθέσεις εκείνες των οποίων το αντικείμενο είναι άνω των 2.000 ευρώ» με την διάταξιν του άρθρου 138 κεφ. ΙΑ παρ. 3 του ν. 4052/2012 (Α' 41) , ήτις αντικατεστάθη με το άρθρον 55 ν. 4144/2013 (Α' 88) όπερ ορίζει ότι «η παρ. 4 του άρθρου 33 του ν. 702/1977, η οποία είχε καταργηθεί με το εδάφιο γ της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 1407/1984 και επαναφέρθηκε σε ισχύ με το άρθρο 8 του ν. 1649/1986 (Α' 149) και καταργήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 3900/2010, επαναφέρεται σε ισχύ για τις υποθέσεις εκείνες των οποίων το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000,00) ευρώ, καθώς και για τις υποθέσεις που δεν αποτιμώνται σε χρήμα, έχουν όμως οικονομικές συνέπειες. »].

11. Άρθρο μόνο του π.δ. 437/1977 (Α' 134):

Εξαιρούνται της εφαρμογής του Ν. Δ/τος 496/1974 "περί Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου" ως ετροποποιήθη υπό του Ν. 369/1976 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν.Δ. 496/1974 "περί Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου"», ως ετροποποιήθη μεταγενεστέρως, οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί οι υπαγόμενοι εις την εποπτείαν του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.

12. Ν. 2362/1995 «περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» (Α' 247): Άρθρο 87 («Αναστολή παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου»): ... 4. Σε περίπτωση δικαστικής αμφισβητήσεως από οποιονδήποτε είτε του νόμιμου τίτλου γενικά της απαιτήσεως του Δημοσίου ... , η προβλεπόμενη παραγραφή της απαιτήσεως του Δημοσίου προς βεβαίωση (εν ευρεία εννοία) ή προς είσπραξη της βεβαιωμένης απαιτήσεως του αναστέλλεται μέχρι της εκδόσεως επί της δικαστικής ταύτης διενέξεως τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως και δεν συμπληρώνεται αυτής σε κάθε περίπτωση προ της παρόδου έτους από την επιμελεία των αντιδίκων του Δημοσίου κοινοποιήσεως με δικαστικό επιμελητή στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας

Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών της τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως.

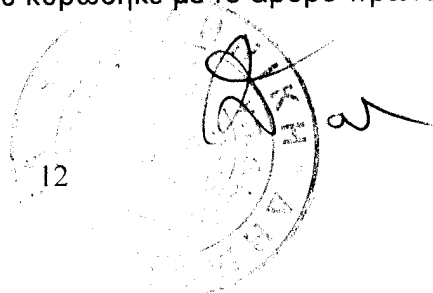
Άρθρο 88 («διακοπή παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου»): ... 4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου οι κατά τις γενικές διατάξεις λόγοι διακοπής της παραγραφής ισχύουν και για τις απαιτήσεις του Δημοσίου.

13. Άρθρο 4 παρ. 22 του ν. 2479/1997 (Α' 67). Οι ισχύουσες διατάξεις για την παραγραφή αξιώσεων κατά τη διάρκεια της επιδικίας δεν εφαρμόζονται στις εκδικαζόμενες από τα διοικητικά δικαστήρια υποθέσεις.

14. Ν. 2676/1999 (Α' 1/1-1-1999): Άρθρο 56 («προθεσμία καταβολής εισφορών - πρόσθετο τέλος εκπρόθεσμης καταβολής»): 1. ... 2. Η παρ. 1 του άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύει μετά την εφαρμογή του άρθρου 3 του ν.δ. 3762/1957 (ΦΕΚ 194 Α) και τη συμπλήρωσή της με την παρ. 3 του άρθρου 21 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής: ... Από την έναρξη ισχύος των παραπάνω διατάξεων καταργούνται οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 27 του αν.ν. 1846/1951 ... Μετά την κατάργηση της παρ. 2 του άρθρου 27 του αν.ν. 1846/1951, οι παράγραφοι 3, 4, 5, 6, 7 και 8 αναριθμούνται σε 2, 3, 4, 5, 6 και 7 αντίστοιχα. Η ισχύς των παραγράφων ... 2 του άρθρου αυτού αρχίζει από την 1^η ημέρα του μεθεπόμενου μήνα εκείνου της δημοσίευσης.

15. Άρθρο 6 του ν. 2690/1999 "Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις" (Α' 45): 1. Οι διοικητικές αρχές, πριν από κάθε ενέργεια ή μέτρο σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων συγκεκριμένου προσώπου, οφείλουν να καλούν τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, εγγράφως ή προφορικώς, ως προς τα σχετικά ζητήματα. 2. Η κλήση προς ακρόαση είναι έγγραφη, αναφέρει τον τύπο, την ημέρα και την ώρα της ακρόασης, προσδιορίζει δε το αντικείμενο του μέτρου ή της ενέργειας. Η κλήση κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο τουλάχιστον πέντε (5) πλήρεις ημέρες πριν από την ημέρα της ακρόασης. Ο ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα να λάβει γνώση των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων και να προβεί σε ανταπόδειξη. Η τήρηση της προαναφερόμενης διαδικασίας, καθώς και η λήψη υπόψη των απόψεων του ενδιαφερομένου, πρέπει να προκύπτουν από την αιτιολογία της διοικητικής πράξης. Το υιοθετούμενο μέτρο πρέπει να λαμβάνεται μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα από την ακρόαση του ενδιαφερομένου. 3. Αν η άμεση λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημόσιου συμφέροντος, είναι κατ' εξαίρεση, δυνατή η, χωρίς προηγούμενη κλήση του ενδιαφερομένου, ρύθμιση ... 4. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι σχετικές με τη δυσμενή διοικητική πράξη διατάξεις, προβλέπουν δυνατότητα άσκησης διοικητικής προσφυγής.

16. Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999, Α' 97):

Άρθρο 1. Οι διατάξεις του Κώδικα αυτού διέπουν την εκδίκαση των διοικητικών διαφορών ουσίας από τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια.

Άρθρο 63 («προσβαλλόμενες πράξεις και παραλείψεις»):

1. Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις του Κώδικα, οι εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις, από τις οποίες δημιουργούνται κατά νόμο διοικητικές διαφορές ουσίας, υπόκεινται σε προσφυγή.

3. Στις περιπτώσεις που από το νόμο προβλέπεται, κατά της πράξης ή της παράλειψης, διοικητική προσφυγή, η οποία ασκείται, μέσα σε ορισμένη Προθεσμία, ενώπιον του ίδιου ή ιεραρχικώς προϊσταμένου ή άλλου ειδικώς κατεστημένου, οργάνου, και συνεπάγεται τον έλεγχο της πράξης ή της παράλειψης κατά το νόμο και την ουσία (ενδικοφανής προσφυγή), το ένδικο βοήθημα της προσφυγής ασκείται παραδεκτώς μόνο κατά της πράξης που εκδίδεται για την ενδικοφανή προσφυγή. ...

Άρθρο 75 («συνέπειες κατάθεσης και επίδοσης»): 1. Η εκκρεμοδικία αρχίζει με την κατάθεση της αγωγής και λήγει με τη δημοσίευση της οριστικής Απόφασης ή την Κατάργηση της δίκης. 2 [όπως ίσχυε - κατά τον εν προκειμένω κρίσιμο χρόνο - προ της αντικατάστασής της με το άρθρο 19 του ν. 3900/2010 (Α' 213)]. Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής επέρχονται, ως προς τον εναγόμενο, μόνο από την επίδοσή της σε αυτόν, η οποία μπορεί να διενεργηθεί και από τον ενάγοντα. Κατ' εξαίρεση η παραγραφή διακόπτεται σε κάθε περίπτωση με την κατάθεση της αγωγής και αρχίζει πάλι μόνο από την τελεσιδικία της Απόφασης ή την Κατάργηση της δίκης.

Άρθρο 79: 1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη κατά το νόμο και την ουσία, μέσα στα όρια της προσφυγής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημά της. 2. Αν η προσφυγή στρέφεται κατά ρητής πράξης, το δικαστήριο, κατά την επίλυση της διαφοράς, είτε δέχεται την προσφυγή εν όλω ή εν μέρει και ακυρώνει ολικώς ή μερικώς την πράξη ή την τροποποιεί, είτε απορρίπτει την προσφυγή. 3. Το δικαστήριο ακυρώνει την πράξη και αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση για να ενεργήσει τα νόμιμα: α) ... δ) αν συντρέχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, που έχει ταχθεί για την έκδοση της πράξης Άρθρο 88 («αναστολή εκτέλεσης»). Εφόσον στον Κώδικα δεν ορίζεται ειδικώς διαφορετικά, οι προθεσμίες των ένδικων μέσων, καθώς και η άσκησή τους, δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Άρθρο 196 («ισχύς έναντι όλων»): Οι αποφάσεις, με τις οποίες απαγγέλλεται η ακύρωση ή η τροποποίηση εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης ή η ακύρωση παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, ισχύουν έναντι όλων. Άρθρο 198 («υποχρέωση συμμόρφωσης»): 1. Οι διοικητικές αρχές οφείλουν, με θετικές ενέργειες ή με αποχή από κάθε αντίθετη ενέργεια, να συμμορφώνονται προς το περιεχόμενο των αποφάσεων οι οποίες εκδίδονται για διαφορές που άγονται προς επίλυση με άσκηση προσφυγής. 2. Η παράλειψη διοικητικής αρχής προς συμμόρφωση σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, έχει ως συνέπεια, για τον παραβάτη, εκτός από την κατ' άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα ποινική του δίωξη και την προσωπική του ευθύνη προς αποζημίωση. Άρθρο 285: 1. Από την έναρξη της ισχύος του Κώδικα καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη που αναφέρεται σε θέμα ρυθμιζόμενο από αυτόν. ...

17. Ν. 2972/2001 (Α' 291). Άρθρο 1 (Αναλυτική Περιοδική Δήλωση): 1. Κάθε εργοδότης, που απασχολεί πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) ... υποχρεούται να υποβάλλει και να διαφυλάσσει Αναλυτική Περιοδική Δήλωση, η οποία στο εξής θα αποκαλείται Α.Π.Δ..

18. Άρθρο μόνο της υπ' αριθ. Φ.21/2728/2001 απόφασης Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Β' 1793) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 1 παρ. 3 του ν. 2972/2001:

Έναρξη εφαρμογής της Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης:

Η εφαρμογή της Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης (ΑΠΔ) από τους εργοδότες, που απασχολούν πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) ... αρχίζει την 1.1.2002.

19. Ν. 4270/2014 [«Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις» (Α' 143)]:

Άρθρο 81 («Όργανα και τίτλοι εισπραχής»). 1. Η εισπραχή των δημοσίων εσόδων ενεργείται δυνάμει νόμιμου τίτλου από τις Δ.Ο.Υ., τα Τελωνεία, τα λοιπά όργανα εισπραχής του Δημοσίου και τους Ειδικούς Ταμείς, στους οποίους έχει ανατεθεί η εισπραχή ειδικών εσόδων. Τίτλοι εισπραχής είναι τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις και από τα οποία προκύπτει ο οφειλέτης του Δημοσίου, το είδος της οφειλής και το εισπρακτέο, κατά οφειλέτη, ποσό.

ΜΕΡΟΣ Δ' («ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ»)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' («ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ»)

ΥΠΟΚΕΦΑΛΑΙΟ 12 («ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ, ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ, ΕΚΧΩΡΗΣΕΙΣ»)

Άρθρο 137 («αναστολή παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου»):

4. Σε περίπτωση δικαστικής αμφισβήτησης από οποιονδήποτε είτε του νόμιμου τίτλου γενικά της απαίτησης του Δημοσίου είτε της νομιμότητας της βεβαίωσης αυτής με στενή έννοια είτε της για οποιονδήποτε λόγο εγκυρότητας πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης προς εισπραχή απαίτησης του Δημοσίου (διοικητικής εκτέλεσης), η προβλεπόμενη παραγραφή της απαίτησης του Δημοσίου προς βεβαίωση (με ευρεία έννοια) ή προς εισπραχή της βεβαιωμένης απαίτησής του αναστέλλεται μέχρι την έκδοση επί της δικαστικής αυτής διένεξης τελεσίδικης δικαστικής απόφασης και δεν συμπληρώνεται σε κάθε περίπτωση πριν από την πάροδο ενός (1) έτους από την, με επιμέλεια των αντιδίκων του Δημοσίου, κοινοποίηση με δικαστικό επιμελητή στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ή του Τελωνείου και τον Υπουργό Οικονομικών της τελεσίδικης δικαστικής απόφασης.

Άρθρο 138 («διακοπή παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου»): ... 4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου οι κατά τις γενικές διατάξεις λόγοι διακοπής της παραγραφής ισχύουν και για τις απαιτήσεις του Δημοσίου.

Άρθρο 139 («συνέπειες παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου»). Η απαίτηση του Δημοσίου που έχει παραγραφεί αντιτάσσεται σε συμψηφισμό για τρία (3) έτη μετά τη συμπλήρωση της παραγραφής. Κατά τα λοιπά η παραγραφή και επί της απαίτησης του Δημοσίου έχει τις από την κείμενη νομοθεσία προβλεπόμενες συνέπειες, με την επιφύλαξη της ισχύος των διατάξεων του ν.δ. 356/1974.

Άρθρο 177 («καταργούμενες και μεταβατικές διατάξεις»):

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται οι διατάξεις:

α. Των άρθρων 1 έως και 108 και του άρθρου 110 του ν. 2362/1995. ... β. ... γ. ...

δ. ... Οποιαδήποτε υφιστάμενη αναφορά στις καταργούμενες κατά τα ανωτέρω διατάξεις νοείται στο εξής ως αναφορά στις αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος νόμου. ...

Άρθρο 183 («έναρξη ισχύος»): 1. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από την 1.1.2015, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε αυτές ή στην επόμενη παράγραφο. 2. Ειδικότερα: α. ... β. ... γ. Οι διατάξεις του Υποκεφαλαίου 12 του Κεφαλαίου Β' του Μέρους Δ' ισχύουν για απαιτήσεις του Δημοσίου που βεβαιώνονται προς είσπραξη μετά την 1.1.2015 ...

20. Ν. 4387/2016 (Α' 85):

Άρθρο 51: Συνιστάται Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης», αποκαλούμενο στο εξής «Ε.Φ.Κ.Α.», το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ... Από 1-1-2017 οπότε και αρχίζει η λειτουργία του ως φορέα κοινωνικής ασφάλισης, εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. αυτοδίκαια οι υφιστάμενοι φορείς κύριας κοινωνικής ασφάλισης σύμφωνα με τα άρθρα 53 επ. και ο Ε.Φ.Κ.Α. καθίσταται οιοονεί καθολικός διάδοχος αυτών. ... 2. Σκοπός του Ε.Φ.Κ.Α. είναι η κάλυψη των υπακτέων στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. προσώπων για τους ασφαλιστικούς κινδύνους που προβλέπονται από την οικεία νομοθεσία ... Άρθρο 53: 1. Ο Ε.Φ.Κ.Α. αποτελείται από ένα (1) κλάδο κύριας ασφάλισης και λοιπών παροχών, στον οποίο εντάσσονται, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα στο άρθρο 51 του παρόντος, οι παρακάτω φορείς, με τους κλάδους, τομείς και λογαριασμούς τους, πλην των αναφερομένων στο Κεφάλαιο Στ', ως εξής: Α. Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ). ... Άρθρο 62: ... 3 (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 31 ν. 4445/2016 (Α' 236)). ... Θ. Ο Ε.Φ.Κ.Α. έχει τα ουσιαστικά, δικονομικά και οικονομικά προνόμια του Δημοσίου, απαλλάσσεται δε από κάθε τέλος, φόρο, παράβολο και κράτηση για την παράστασή του και εκπροσώπησή του ενώπιον παντός Δικαστηρίου και Αρχής, καθώς και για την άσκηση οποιουδήποτε ενδίκου βοηθήματος και μέσου ή άλλης διαδικαστικής πράξης ενώπιον τούτων. Άρθρο 95: 1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος οι απαιτήσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. από μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή, που αρχίζει από την πρώτη μέρα του επόμενου έτους εντός του οποίου παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία. Η ρύθμιση αυτή δεν εφαρμόζεται στις ήδη παραγεγραμμένες, κατά τις ισχύουσες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάξεις, απαιτήσεις. Η παραγραφή των απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί έως την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης αλλά δεν έχουν υποπέσει σε παραγραφή κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, ορίζεται εικοσαετής και άρχεται από την πρώτη μέρα του επόμενου έτους εντός του οποίου παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία.

21. Κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης [υπ' αριθμ. Φ.ΕΦΚΑ/οίκ. 22424/861 από 16-5-2017 απόφαση Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Αλληλεγγύης (Β' 1720)] που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 70, παρ. 10 του ν. 4387/2016]:

Άρθρο 20 («είσπραξη εσόδων»): 1. Η είσπραξη των εσόδων του Ε.Φ.Κ.Α. ενεργείται δυνάμει νομίμων τίτλων, που εκδίδονται από τα αρμόδια όργανα είσπραξης του Ε.Φ.Κ.Α.. 2. Νόμιμοι τίτλοι βεβαίωσης και είσπραξης είναι τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις και από τα οποία προκύπτει ο οφειλέτης του Ε.Φ.Κ.Α., το είδος της οφειλής και το εισπρακτέο κατά οφειλέτη ποσό.

Άρθρο 64 («παραγραφή απαιτήσεων, κατασχέσεις, εκχωρήσεις»): Η παραγραφή απαιτήσεων, οι κατασχέσεις και οι εκχωρήσεις ρυθμίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 136 έως 145 του ν. 4270/2014 όπως ισχύει κάθε φορά.

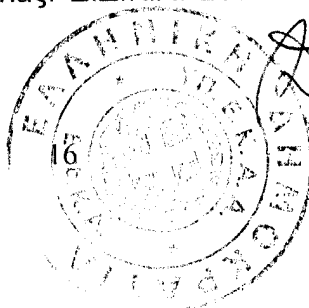
Άρθρο 83 (έναρξη ισχύος»). Οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού εφαρμόζονται από 1/1/2017 εκτός και αν ορίζεται διαφορετικά σε κάποια άρθρα. Από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης παύει να ισχύει η αρ. πρωτ. Φ.ΕΦΚΑ/ΟΙΚ. 59522/2205/29-12-2016 (ΦΕΚ 4486/2016, τ. Β') υπουργική απόφαση.

Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

Από τις εκτεθείσες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους ενόψει και του όλου νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται, του σκοπού που εξυπηρετούν και την υπαγωγή σ' αυτές των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη του ΝΣΚ από την ερωτώσα υπηρεσία συνάγονται τα ακόλουθα:

22. Οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2690/1999, σύμφωνα και με την οικεία εισηγητική έκθεση, αποτελούν νομοθετική ρύθμιση της άσκησης του κατοχυρωμένου από τη διάταξη του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος δικαιώματος ακρόασης του διοικούμενου από τις διοικητικές αρχές και άγουν σε πληρέστερη α) εφαρμογή της σχετικής συνταγματικής επιταγής και β) προστασία του διοικούμενου. Επομένως, όταν πρόκειται να εκδοθεί δυσμενής για το διοικούμενο ατομική διοικητική πράξη ερειδόμενη στην υπαιτιότητα ή την υποκειμενική του συμπεριφορά, η διοικητική αρχή οφείλει (υποχρεούται) αα) να τον καλεί εγγράφως - και μάλιστα με τον προβλεπόμενο από τις διατάξεις αυτές ειδικότερο τρόπο - να εκφράσει τις σχετικές με το εκάστοτε ζήτημα απόψεις του και αβ) να λάβει υπόψη, κατά την έκδοση της πράξης, τις πιθανώς εκτεθείσες απόψεις του. Η κλήση αυτή αποτελεί ουσιώδη τύπο της διαδικασίας έκδοσης της διοικητικής πράξης, παράλειψη του οποίου είναι δυνατή μόνο όταν η άμεση λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος. Η τήρηση του τύπου πρέπει να προκύπτει από την αιτιολογία της πράξης. Η μη τήρηση αυτού του τύπου ή η πλημμελής τήρησή του επιφέρει ακυρότητα της σχετικής πράξης ακόμη και αν ο νόμος που προβλέπει τη λήψη του δυσμενούς για το διοικούμενο μέτρου δεν επιβάλλει ρητά την τήρηση του τύπου (Κατράς «Ερμηνεία Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας» σελ. 137 & επ. όπου και περαιτέρω παραπομπές, Τάχος «Ερμηνεία Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας» β' έκδοση σελ. 251 & επ. όπου και περαιτέρω παραπομπές).

23. Η Διοίκηση οφείλει να προβαίνει στις επιβαλλόμενες από τις συγκεκριμένες περιστάσεις ενέργειες ή παραλείψεις για την ουσιαστική (και όχι μόνο τυπική) πραγμάτωση του περιεχομένου των δικαστικών αποφάσεων. Στο νόμο γίνεται διάκριση μεταξύ συμμόρφωσης προς δικαστική απόφαση και εκτέλεσης αυτής, αφού η αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια αντιτιθέμενη στο περιεχόμενο της απόφασης δε συνιστά εν στενή εννοία εκτέλεση, αλλά συμμόρφωση προς το εν γένει περιεχόμενό της το οποίο είναι δυνατό να προκύπτει από τις αιτιολογίες της απόφασης, από τα με δύναμη δεδικασμένου κριθέντα ζητήματα κ.λπ., ενώ η πραγματοποίηση των ευθέως με το διατακτικό διατασσόμενων συνιστά εκτός από συμμόρφωση και εκτέλεσή της. Το πότε συγκεκριμένη δικαστική απόφαση είναι εκτελεστή ή πότε ο διάδικος υποχρεούται να συμμορφωθεί προς το περιεχόμενό της καθορίζεται από τις διέπουσες την έκδοσή της δικονομικές διατάξεις (Χατζητζανής «η κατά τον ν. 3068/2002 συμμόρφωσις της Διοικήσεως προς τας δικαστικές αποφάσεις»: ΔιΔίκη 15.563 και επόμεν., ΝΣΚ 1/2016, 223/2009 όπου και περαιτέρω παραπομπές). Είναι εκτελεστές - μεταξύ άλλων - οι επί προσφυγής οριστικές αποφάσεις, με τις οποίες απαγγέλλεται η ακύρωση εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης (Μπρισκόλας: Ε.Δ.Κ.Α. 2001 σελ. 727-728, Χατζητζανής: Δι.Δίκη 2003.565).

24. Η Διοίκηση μετά την έκδοση εκτελεστής ακυρωτικής απόφασης διοικητικού δικαστηρίου υποχρεούται να συμμορφωθεί με αυτή και μάλιστα όχι μόνο να θεωρήσει ως ανίσχυρη την ακυρωθείσα διοικητική πράξη, αλλά να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της αμέσως ή εμμέσως από την ακυρωθείσα πράξη ανακύψασα νομική κατάσταση, και να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει τις εν τω μεταξύ εκδοθείσες πράξεις ή να εκδώσει αυτές με αναδρομική ισχύ, προκειμένου να επαναφέρει τα πράγματα στη θέση που θα ευρίσκονταν αν εξ αρχής δεν είχε α) εκδοθεί η ακυρωθείσα πράξη ή β) συντελεσθεί η ακυρωθείσα παράλειψη (ΣτΕ 2902/2015, 3433/2010 7μ., 2002/2009). Η έχουσα διαπλαστικό αποτέλεσμα δικαστική απόφαση – με την οποία εξαφανίζεται (συνολικά ή μερικά) η ακυρωθείσα διοικητική πράξη ή παράλειψη - ισχύει από τη δημοσίευσή της, ανατρέχει στο χρόνο έκδοσης της πράξης ή συντέλεσης της παράλειψης και επαναφέρει αυτοδικαίως την υπόθεση (πραγματική και νομική κατάσταση) όπως υπήρχε πριν από την έκδοση της πράξης ή της συντέλεσης της παράλειψης (ΣτΕ 2902/2015, 3433/2010, 2002/2009, 748/2009, 2522/2002, 8/2002 και 915/2001, ΝΣΚ 105/2015 και 350/2014, Σπηλιωτόπουλος «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου» 14^η έκδοση, παρ. 567). Έχει γίνει δεκτό (ΣτΕ 2902/2015 όπου και περαιτέρω παραπομπές) ότι, επί ακύρωσης καταλογιστικής πράξης επιβολής εισφορών ή πράξης επιβολής πρόσθετης επιβάρυνσης εισφορών ή πράξης επιβολής προστίμου για παράβαση διατάξεων της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας με απόφαση των διοικητικών δικαστηρίων για τυπικούς λόγους, δεν κωλύονται τα αρμόδια όργανα να εκδώσουν νέα πράξη με το ίδιο μεν περιεχόμενο, απαλλαγμένη όμως της τυπικής πλημμέλειας για την οποία ακυρώθηκε η αρχική. Ορθό είναι όμως ότι σε περίπτωση ακύρωσης καταλογιστικής πράξης επιβολής εισφορών ή πράξης επιβολής πρόσθετης επιβάρυνσης εισφορών ή πράξης επιβολής προστίμου για παράβαση ουσιώδους τύπου της (διοικητικής) διαδικασίας έκδοσής των, απορρέει υποχρέωση της Διοίκησης να προβεί οπωσδήποτε σε έκδοση νέων πράξεων με τον παραλειφθέντα τύπο, αφού η βεβαίωση των ασφαλιστικών εισφορών, με σκοπό την είσπραξή τους, γίνεται κατά δέσμια αρμοδιότητα (ΣτΕ 711/1993: www.adjustice.gr & "ΝΟΜΟΣ", 712/1993: www.adjustice.gr, ΔΕΑ 2699/2013: "ΝΟΜΟΣ", πρβλ. ΝΣΚ 8/2014).

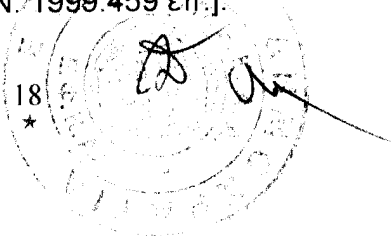
25. Συμπληρωματικές του υφιστάμενου δικαίου διατάξεις (πρέπει να) εντάσσονται στο οικείο νομοθέτημα, πλην αν το αντικείμενο ρυθμίζεται για πρώτη φορά. Αν με το νομοθέτημα επιδιώκεται γνήσια παραπομπή, δηλαδή παραπομπή σε διάταξη νομοθετήματος όπως αυτό εκάστοτε θα ισχύει, η χρήση των διατυπώσεων «ως ισχύει» ή «ως εκάστοτε ισχύει» αποτελεί πλεονασμό και πρέπει να αποφεύγεται, γιατί ενδέχεται να δημιουργήσει ερμηνευτικά ζητήματα, σε αντιδιαστολή προς άλλες διατάξεις στις οποίες δεν θα υπάρχουν αυτές οι διατυπώσεις. Η μη γνήσια παραπομπή, δηλαδή η παραπομπή σε διάταξη νομοθετήματος όπως ισχύει κατά το χρόνο κατάρτισης του νομοσχεδίου, καίτοι δεν πρέπει να χρησιμοποιείται, σκόπιμο είναι να επαναλαμβάνει τη σχετική διάταξη στο κείμενο του νομοσχεδίου και, εν πάση περιπτώσει, μετά την παραπομπή πρέπει απαραίτητως να προστίθεται η διατύπωση «... όπως ισχύει κατά την δημοσίευση του παρόντος.» [συνολτικό εγχειρίδιο με τίτλο «ΚΕ.Ν.Ε. / πρακτικές οδηγίες για την κατάρτιση νομοσχεδίων» (σελ. 2, 3, 4, 9 & 10) στον ιστότοπο <http://www.ggk.gov.gr/wp-content/uploads/2010/02>].

26. Η ένταξη ειδικού οργανισμού κοινωνικής ασφάλισης (Ο.Κ.Α.) σε άλλο οργανισμό συνιστά έναν από τους τρόπους άμεσης ενοποίησης των Ο.Κ.Α. - με την οποία (ένταξη) εξακολουθεί να ισχύει και να εφαρμόζεται η κατά την ένταξη ισχύουσα ασφαλιστική νομοθεσία του εντασσόμενου οργανισμού (Παπαρηγοπούλου – Πεχλιβανίδη «Δίκαιο

Κοινωνικής Ασφάλισης», 2^η έκδοση, σ. 160 όπου και περαιτέρω παραπομπές). Το Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. συγκαταλέγεται μεταξύ των φορέων κοινωνικής ασφάλισης (φ.κ.α.) που από 1-1-2017 εντάχθηκαν, βάσει του ν. 4387/2016, στον Ε.Φ.Κ.Α. ο οποίος έγινε οιοιόν καθολικός διάδοχος αυτών. Αυτή η - οιοιόν καθολική - διαδοχή έχει την έννοια της αυτοδίκαιης και χωρίς οποιαδήποτε δικαιοπραξία ή διατύπωση επελθούσας υποκατάστασης του Ε.Φ.Κ.Α. στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ενταχθέντων φ.κ.α.. Η μεταβίβαση αυτή - του συνόλου των εννόμων σχέσεων (δηλαδή του ενεργητικού και του παθητικού των ενταχθέντων φ.κ.α.) - στον Ε.Φ.Κ.Α. επήλθε χωρίς να απαιτείται χωριστή α) μεταβίβαση κάθε δικαιώματος ή β) αναδοχή κάθε υποχρέωσης, ενώ ως εκ της διαδοχής παρέπεται συγχρόνως και η από τον Ε.Φ.Κ.Α. κτήση των καθ' έκαστο δικαιωμάτων αυτών όπως και η υπεισέλευση του Ε.Φ.Κ.Α. στις καθ' έκαστο υποχρεώσεις των ενταχθέντων στον Ε.Φ.Κ.Α. φ.κ.α., επελθούσας έτσι και ειδικής διαδοχής υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α.. Η ένταξη του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. (ειδικού οργανισμού κοινωνικής ασφάλισης) στον Ε.Φ.Κ.Α. συνεπάγεται την επί του Ε.Φ.Κ.Α. εφαρμογή των περί α) παραγραφής, β) διακοπής τής παραγραφής και γ) αναστολής τής παραγραφής διατάξεων του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

27. Από την ΑΚ 261 εδ. β' προκύπτει ότι αν μεταξύ δύο διαδικαστικών πράξεων παρέλθει ο χρόνος παραγραφής της επίδικης αξίωσης, αυτή παραγράφεται («παραγραφή εν επιδικία») λόγω αδράνειας του δικαιούχου της αξίωσης (προς ικανοποίησή της) και όχι λόγω αδράνειας του δικαστηρίου και δε συμπληρώνεται όταν ο δικαιούχος της αξίωσης έπραξε ό,τι ήταν δυνατό και αναγκαίο για τη κίνηση, διεξαγωγή ή περάτωση της δίκης κατά το διάστημα από της τελευταίας διαδικαστικής πράξης ως τη συμπλήρωση του χρόνου της παραγραφής (Απ. Γεωργιάδης «Γενικές Αρχές Αστικού Δικαίου» τρίτη έκδοση παρ. 25 αριθμ. 2, 47 σελ. 295, 312 & 313). Με τη συμπλήρωση του χρόνου της παραγραφής δεν αποσβέννυται η αξίωση, αλλά ο οφειλέτης δικαιούται να αρνηθεί την παροχή αντιτάσσοντας εναντίον της ανατρεπτική ένσταση (Γεωργιάδης όπ.αν. σελ. 295). Ο μέχρι του χρονικού σημείου της διακοπής της παραγραφής διανυθείς χρόνος ματαιώνεται (δηλαδή δεν υπολογίζεται) και από την παύση της ύπαρξης του λόγου της διακοπής αρχίζει νέα παραγραφή (Γεωργιάδης όπ.αν. σελ. 306, 311 & 313, παράπλ. αριθμ. 29, 44 & 51).

28. Με τη προσθήκη της παραγράφου 7^α στο άρθρο 27 του αν.ν. 1846/1951 επιδιώχθηκε γνήσια παραπομπή, δηλαδή παραπομπή σε διάταξη του περί Δημόσιου Λογιστικού και ελέγχου των δαπανών του Κράτους νομοθετήματος όπως αυτό εκάστοτε θα ισχύει και, ως εκ τούτου, επειδή η χρήση των διατυπώσεων «ως ισχύει» ή «ως εκάστοτε ισχύει» θα αποτελούσε πλεονασμό, αποφεύχθηκε. Με τη προσθήκη της διάταξης αυτής οι περί διακοπής παραγραφής των απαιτήσεων του Δημοσίου διατάξεις του άρθρου 88 του ν. 2362/1995 εφαρμόζονται ανάλογα για το Ι.Κ.Α./Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., αφού, αν και καταργήθηκαν με το άρθρο 117, παρ. 1 περ. α του ν. 4270/2014, η αναφορά της παραγράφου 7^α του άρθρου 27 του αν.ν. 1846/1951 νοείται στο εξής, κατά τη ρητή πρόβλεψη της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 177 του ν. 4270/2014, ως αναφορά στις αντίστοιχες διατάξεις (του άρθρου 138) αυτού του νόμου. Με δεδομένη την εξαίρεση του Ι.Κ.Α./Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. από την εφαρμογή του ν.δ. 496/1974 "περί Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου" (ΝΣΚ 8/2014) εφαρμόζονται ανάλογα γι' αυτό και οι γενικές περί διακοπής τής παραγραφής διατάξεις του Αστικού Κώδικα, όταν οι καταστατικές του διατάξεις σιγούν [ΝΣΚ 8/2014, 168/2010 σελ. 22, Γ. Ψηλός: «χρόνος παραγραφής δικαίωματος ΙΚΑ για είσπραξη εισφορών (αναστολή – διακοπή παραγραφής»: Δ.Ε.Ν. 1999.459 επ.]

29. Η πραγμάτωση του προϋπολογισμού των κρατικών εσόδων ενεργείται σε δύο στάδια: α) το στάδιο της βεβαίωσης και β) το στάδιο της είσπραξης. Η «είσπραξη» οιασδήποτε οφειλής προς το Δημόσιο ακολουθεί το στάδιο της βεβαίωσης που περιλαμβάνει δύο κύριες φάσεις: Στη πρώτη φάση, τη λεγόμενη «βεβαίωση εν ευρεία εννοία», ανήκει ο προσδιορισμός και η εγγραφή της απαίτησης στους «βεβαιωτικούς καταλόγους» και αυτό αποτελεί έργο του αρμόδιου οργάνου. Η εγγραφή των απαιτήσεων του Δημοσίου στους «βεβαιωτικούς καταλόγους», που γίνεται για τακτοποίηση της οικονομικής υπηρεσίας του Κράτους, δεν έχει σχέση με την είσπραξη, που προϋποθέτει «βεβαίωση εν στενή εννοία» (ταμειακή), δηλαδή «υλοποίηση» του εν ευρεία εννοία βεβαιωμένου νόμιμου τίτλου, δηλαδή την περιέλευσή του στην οικεία Δ.Ο.Υ., την καταγραφή του στο βιβλίο εισπρακτέων εσόδων και την εμφάνισή του ως «δημοσίου εσόδου». Συνεπώς, ενώ η εν ευρεία εννοία βεβαίωση συντελεί στη διαπίστωση της οφειλής, τον προσδιορισμό και την ασφαλή συγκρότηση του νόμιμου τίτλου, η ταμειακή βεβαίωση συντελεί στην πραγματοποίηση του τίτλου, την εμφάνισή του ως δημόσιου εσόδου και τη δυνατότητα είσπραξής του, αφού, μετά την ταμειακή βεβαίωση, ακολουθεί το στάδιο της εκτέλεσης του προϋπολογισμού των εσόδων, δηλ. το στάδιο της είσπραξης (ΝΣΚ 52/2018 όπου και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία και θεωρία). Η βεβαίωση των δημόσιων εσόδων γίνεται κατ' ενάσκηση δέσμιας αρμοδιότητας της Διοίκησης και αποτελεί διοικητικό μέτρο μη συνδεόμενο κατά νόμο με υποκειμενική συμπεριφορά, αλλά λαμβανόμενο με βάση αντικειμενικά δεδομένα (ΝΣΚ 81/2018 όπου και παραπομπές στη νομολογία). Ειδικότερα η κατά δέσμια αρμοδιότητα βεβαίωση των ασφαλιστικών εισφορών από τους φ.κ.α. με σκοπό την είσπραξη των εκλαμβάνεται από το νομοθέτη ως αυτονόητη (πρβλ. ΝΣΚ 8/2014) και, αν δεν έχει προηγηθεί βεβαίωση της οφειλής – η οποία αποτελεί και τον (εκτελεστό) τίτλο είσπραξής της - δεν κινείται νόμιμα η διαδικασία αναγκαστικής είσπραξής της (ΝΣΚ 8/2014).

30. Η κατ' άρθρο 108 παρ. 1 του Κανονισμού Ασφάλισεως του Ι.Κ.Α. εγγραφή του οφειλέτη του Ι.Κ.Α. στη κατ' άρθρο 27 παρ. 4 του αν.ν. 1846/1951 κατάσταση οφειλετών του Ι.Κ.Α. αποτελεί τον υπό ευρεία έννοια νόμιμο τίτλο για τη βεβαίωση και είσπραξη των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α. από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές (ΣτΕ 2982/2007 επταμ., 1760/2008, 3328/2008, ΔΕφΘ 1885/2013: «νόμος»), ενώ η ταμειακή βεβαίωση της οφειλής αποτελεί τον υπό στενή έννοια νόμιμο τίτλο (ΣτΕ/7μ. 2982/2007, ΣτΕ 3328/2008). Η σύνταξη κατάστασης οφειλέτη επιτρέπεται μόνο μετά την έναρξη της προθεσμίας άσκησης ένστασης ενώπιον της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (ΤΔΕ) και

πολύ περισσότερο μετά την άσκηση της ένστασης (Σ.τ.Ε. 3407/1988). Η έναρξη της προθεσμίας για την άσκηση ένστασης προϋποθέτει την έγκυρη κοινοποίηση στον οφειλέτη των πράξεων (Π.Ε.Ε., Π.Ε.Π.Ε.Ε. κ.λπ.) του διευθυντή του υποκαταστήματος του Ι.Κ.Α. που οριστικοποιούνται από άποψη διοικητική είτε με την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας άσκησης ένστασης, είτε με την αποδοχή της πράξης από τον ενδιαφερόμενο, μη συγχωρουμένης κατ' αρχήν επανόδου επί των κατ' αυτόν τον τρόπο οριστικά κριθέντων, πλην αν ο ενδιαφερόμενος υποβάλει νέα αίτηση, επικαλούμενος είτε νέα, δηλαδή μη ληφθέντα υπόψη κατά την έκδοση της οριστικής απόφασης, ουσιώδη στοιχεία, των οποίων η έρευνα θα οδηγούσε σε διαφορετικό αποτέλεσμα, είτε πάγια μεταβολή της νομολογίας των ανώτατων δικαστηρίων, είτε μεταγενέστερη της αρχικής μεταβολή της νομοθεσίας (ΣΤΕ 876/1989: «νόμος», 4842/1986). Οριστικοποίηση (περαίωση / επίλυση) της διοικητικής διαδικασίας επέρχεται και με την έκδοση απόφασης από την ΤΔΕ (Χατζηδημητρίου - Ψηλός «Ασφαλιστική Νομοθεσία» 2^η έκδοση σελ. 853 & 859 όπου και περαιτέρω παραπομπές, Στεργίου «Δίκαιο Κοινωνικής Ασφάλισης» Β' έκδοση σ. 714). Με το έγγραφο της κοινοποίησης πρέπει να ενημερώνεται ο οφειλέτης για το δικαίωμά του να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή (ένσταση) μέσα σε 30 μέρες από τη κοινοποίηση καθώς και για τις συνέπειες από τυχόν παράλειψη άσκησης (ΟΛΣΤΕ 2281-2282/2000: «νόμος»). Υπό το φως του άρθρου 20 § 1 του Συντάγματος (σχετ. και άρθρο 6 ΕΣΔΑ), γίνεται δεκτό ότι κατά τη διάρκεια της προθεσμίας αυτής όπως και όταν, μετά την άσκηση ένστασης από τον οφειλέτη του Ι.Κ.Α. κατά των ανωτέρω καταλογιστικών πράξεων, δεν έχει ολοκληρωθεί (περατωθεί) ακόμη η διοικητική διαδικασία (είτε με την έκδοση απόφασης της ΤΔΕ επί της ένστασης, είτε με την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας μέσα στην οποία οφείλει να αποφανθεί η ΤΔΕ), δεν αναστέλλεται μεν, κατ' άρθρο 120 § 4 του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α., η εγγραφή του οφειλέτη του Ι.Κ.Α. στη κατάσταση οφειλετών του (Μπρισκόλας: ΕΔΚΑ ΜΓ.494 όπου και περαιτέρω παραπομπή), είναι όμως ανεπίτρεπτη η ταμειακή βεβαίωση της οφειλής, που αποτελεί τον υπό στενή έννοια νόμιμο τίτλο είσπραξης των απαιτήσεων και δεν είναι, ως εκ τούτου, δυνατή η λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του οφειλέτη κατά το ΚΕΔΕ (ΣΤΕ 2982/2007 7μ., ΣΤΕ 1760/2008, 3328/2008).

31. Κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 2 ΑΚ ο νέος νόμος δεν εφαρμόζεται για προγενέστερα της ισχύος του γεγονότα και προηγηθείσες νομικές πράξεις. Με τη διάταξη αυτή εκφράζεται η γενικότερη αρχή του δικαίου περί μη αναδρομικότητας των νόμων, που αποβλέπει στη κατά το δυνατόν επίτευξη α) βεβαιότητας των δικαιωμάτων, β) ασφάλειας των συναλλαγών και γ) σταθερότητας δικαίου. Όμως η αρχή της μη αναδρομικότητας δεν κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα, δεν έχει αυξημένη τυπική δύναμη και ο νομοθέτης δεν εμποδίζεται κατ' αρχήν να δώσει στο νόμο αναδρομική δύναμη, με μόνο περιορισμό τη μη προσβολή συνταγματικά προστατευόμενων δικαιωμάτων [π.χ. το δικαίωμα της ιδιοκτησίας και την αρχή της ισότητας (ΑΠ 366/1986: «νόμος»)]. Εξαιρέσεις από το επιτρεπτό της αναδρομικής ισχύος του νόμου προβλέπονται από το Σύνταγμα το οποίο απαγορεύει τον αναδρομικό ποινικό νόμο (άρθρο 7 παρ. 1), τον ψευδοερμηνευτικό νόμο (άρθρο 77 παρ. 2) και τον αναδρομικό φορολογικό νόμο πέραν του προηγούμενου της επιβολής οικονομικού έτους (άρθρο 78 παρ. 2). Από την απόλυτη συνταγματική απαγόρευση αναδρομικότητας αυτών των κατηγοριών νόμων συνάγεται ότι στις λοιπές περιπτώσεις η αναδρομική ισχύς είναι μεν επιτρεπτή, αλλά δεν επιτρέπεται να υπερβεί τα όρια των άρθρων 4 και 17 του Συντάγματος. Η νομοθετική εξουσία μπορεί με νέους κανόνες να προσδίδει σε προϋφιστάμενα πραγματικά περιστατικά έννομες συνέπειες τις οποίες αυτά δεν είχαν

κατά το προϊσχύσαν δίκαιο (Ε.Α. 5537/1989: «νόμος»). Τέτοια ρύθμιση δεν είναι αντισυνταγματική, εκτός αν δεν έχει γενικό χαρακτήρα ή συνεπάγεται αφαίρεση της ιδιοκτησίας χωρίς αποζημίωση οπότε και αντίκειται στις συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές της ισότητας και της προστασίας της ιδιοκτησίας. Η αναδρομική ισχύς ενός νόμου διακρίνεται σε γνήσια και μη γνήσια ανάλογα με την έκταση του ρυθμιστικού πεδίου του. Γνήσια αναδρομή υφίσταται όταν ο νόμος ορίζει α) ή ότι εφαρμόζεται και σε δικαιοπραξίες καταρτισθείσες ή και σε γεγονότα ή σχέσεις που υπήρξαν πριν την έναρξη ισχύος του και επηρεάζει ακόμη και την ισχύ τους β) ή ότι ρυθμίζει και έννομες συνέπειες από δικαιοπραξίες, γεγονότα ή σχέσεις που είχαν επέλθει σύμφωνα με τον παλαιό νόμο. Μη γνήσια αναδρομή υπάρχει όταν ο νέος νόμος ρυθμίζει έννομα αποτελέσματα και έννομες συνέπειες που αναπτύσσονται μετά την έναρξη εφαρμογής του, αλλά πηγάζουν έστω και από έννομες σχέσεις ή καταστάσεις ή γεγονότα που υπήρχαν πριν το νέο νόμο, χωρίς όμως να θίγει έννομες συνέπειες που ήδη επήλθαν. Η μη γνήσια αναδρομή δεν είναι στην πραγματικότητα αναδρομή: Εμπεδώνει την ενότητα του δικαίου και οι συνταγματικές διατάξεις απαγόρευσης της αναδρομικότητας δεν ισχύουν γι' αυτή. Το ότι ο νόμος δεν έχει κατ' αρχήν αναδρομική ενέργεια δε σημαίνει ότι δε μπορεί να ρυθμίζει έννομες σχέσεις του παρελθόντος, γιατί είναι δυνατό να καταλαμβάνει και σχέσεις δημιουργηθείσες στο παρελθόν που εξακολουθούν να λειτουργούν. Το αν υφιστάμενες έννομες σχέσεις υπάγονται στο νέο νομοθετικό καθεστώς ή εξακολουθούν να διέπονται από το παλαιό αποτελεί ζήτημα ερμηνείας των νόμων. Κατ' αρχήν ισχύει ο κανόνας του σεβασμού των κεκτημένων δικαιωμάτων. Κατ' εξαίρεση όμως ο νέος νόμος μπορεί, υπό τις εκτεθείσες διακρίσεις, να ανατρέψει τα βάσει του προηγούμενου καθεστώτος κτηθέντα δικαιώματα και να υπαγάγει τις υφιστάμενες σχέσεις στο νέο καθεστώς. Συνήθως ο νεότερος νόμος ρυθμίζει με μεταβατικές διατάξεις το χρονικό σημείο έναρξης και την έκταση ισχύος του (Αιτ. Γεωργιάδης όπ.αν. σελ. 30, 31 και 32 με παραπομπές και παραδείγματα, Παπαντωνίου «Γενικές Αρχές του Αστικού Δικαίου» τρίτη έκδοση σελ. 27, Σπυριδάκης «Γενικές Αρχές» 1985 σελ. 16).

32. Στην αιτιολογική έκθεση του ν. 4387/2016 αναγράφονται τα ακόλουθα επί του άρθρου 95: «Δεδομένου ότι με τον παρόντα νόμο λαμβάνει χώρα για πρώτη φορά η ουσιαστική ενοποίηση των υφιστάμενων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και προκειμένου η ένταξή τους στον Ε.Φ.Κ.Α. να πραγματοποιηθεί χωρίς λειτουργικά και οργανωτικά προβλήματα, στο άρθρο 95 ρυθμίζονται ζητήματα για χρέη προς Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, ορίζεται το νομικό πλαίσιο που θα ισχύει για το διάστημα που θα μεσολαβήσει από την έναρξη ισχύος του παρόντος μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας της ενοποίησης με την έκδοση των σχετικών Υπουργικών Αποφάσεων και Προεδρικών Διαταγμάτων. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την παράγραφο 1, από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι απαιτήσεις από μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή.».

33. Μη γνήσια αναδρομή νόμου συνιστούν οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 95 του ν. 4387/2016 με τις οποίες ρυθμίζονται έννομες συνέπειες αναπτυσσόμενες μετά την έναρξη εφαρμογής τους αλλά πηγάζουσες από έννομες σχέσεις ή καταστάσεις ή γεγονότα που προϋπήρχαν αυτού του (νέου) νόμου, ενώ δε θίγονται και ήδη επελθούσες έννομες συνέπειες, όπως οι παραχθείσες από επελθούσα διακοπή της παραγραφής. Μέχρι την έναρξη ισχύος των διατάξεων του άρθρου 95 του ν. 4387/2016, α) το δικαίωμα του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. προς είσπραξη των ταμειακά βεβαιωμένων και μη καταβληθεισών χρηματικών απαιτήσεων από ληξιπρόθεσμες ασφαλιστικές εισφορές,

πρόσθετα τέλη, προσαυξήσεις, πρόστιμα, τόκους, δικαστικά έξοδα, έξοδα διοικητικής εκτελέσεως και αχρεωστήτως ληφθείσες παροχές και β) οι απαιτήσεις των φορέων, κλάδων ή λογαριασμών των οργανισμών κοινωνικής πολιτικής, των οποίων τις εισφορές συνεισέπραττε το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., παραγράφονταν μετά δεκαετία από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκαν υπό στενή έννοια (ταμειακά). Αυτή η παραγραφή ήταν δεκαετής για απαιτήσεις μισθολογικών περιόδων πριν τη 1^η/1^{ου}/2002 (Γ. Ψηλός όπ.αν. σελ. 458) οπότε άρχισε η εφαρμογή της Α.Π.Δ.. Ενόψει και της γενικής αρχής του δικαίου ότι η παραγραφή διέπεται από το νεότερο νόμο (ΑΠ 339/1996: ΕΛΔ/νη 38.71), από την έναρξη ισχύος των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 95 του ν. 4387/2016 τροποποιείται ο χρόνος παραγραφής των εν λόγω απαιτήσεων οι οποίες προέρχονται από μη κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 παραγεγραμμένες, υπό στενή έννοια βεβαιωθείσες και μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές κ.λπ. ως εξής: Οι παντός είδους υπό στενή έννοια βεβαιωθείσες, μη καταβληθείσες και μη κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 παραγεγραμμένες χρηματικές απαιτήσεις των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φ.κ.α. και των οργανισμών, ταμείων και λογαριασμών των οποίων οι εισφορές συνεισπράττονται από τον Ε.Φ.Κ.Α., οι οποίες προέρχονται από ασφαλιστικές εισφορές, αναλογούνται οίκοθεν πρόσθετα τέλη, προσαυξήσεις και αυτοτελή πρόσθετα τέλη, παραγράφονται μετά εικοσαετία, που αρχίζει από τη πρώτη μέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία. Σε περιπτώσεις γενόμενης διακοπής της παραγραφής, δε θίγονται οι ήδη από αυτήν επελθούσες έννομες συνέπειες (δηλαδή δεν υπολογίζεται στο χρόνο της παραγραφής ο χρόνος που πέρασε μέχρι το χρόνο της διακοπής της παραγραφής). Όταν η διακοπή οφείλεται στην υποβολή της διαφοράς σε διοικητικό δικαστήριο, η παραγραφή αρχίζει και πάλι από την έκδοση τελεσίδικης απόφασης ή της κατ' άλλο τρόπο περάτωσης της δίκης. Η παραγραφή των έως την έναρξη ισχύος της παραγράφου 1 του άρθρου 95 του ν. 4387/2016 α) γεννημένων κατά το ουσιαστικό δίκαιο και β) μη παραγεγραμμένων απαιτήσεων ορίζεται εικοσαετής και αρχίζει από τη πρώτη μέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή η ασφαλιστέα υπηρεσία. Επομένως η δυνατότητα των αρμοδίων οργάνων να βεβαιώνουν υπό ευρεία έννοια, δηλαδή να συντάσσουν νόμιμους τίτλους (Π.Ε.Ε., Π.Ε.Π.Τ., Π.Ε.Π.Ε.Ε. κ.λπ.), ισχύει για είκοσι έτη από τη πρώτη μέρα του επομένου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή η ασφαλιστέα υπηρεσία [υπ' αριθμ. 39/2017 εγκύκλιος Ε.Φ.Κ.Α. στη «νόμος»]. Σε περιπτώσεις διακοπής της παραγραφής, δε θίγονται οι έννομες συνέπειες που ήδη επήλθαν από αυτή (δηλαδή δεν υπολογίζεται στο χρόνο της παραγραφής ο χρόνος που έτρεξε μέχρι το χρόνο της διακοπής της παραγραφής) και από τη παύση της ύπαρξης του λόγου της διακοπής αρχίζει νέα παραγραφή, ο χρόνος της οποίας δεν είναι ίδιος με το χρόνο της παραγραφής που διακόπηκε, δηλ. με τον από το νόμο προβλεπόμενο για τη συγκεκριμένη αξίωση χρόνο δεκαετούς παραγραφής, αλλά είναι εικοσαετής.

34. Κατά τα παγίως κριθέντα (ΣτΕ 369/2018, 4381/2014, 1323 & 1287/2013, 3847/2011, 1766/2010, 1900/2009, 848 & 849/2003, 1743/2000, 4267, 4125 & 4139/1999), η προϋποθέτουσα αδράνεια των διαδικών αρχή της εν επιδικία παραγραφής δε μπορεί να εφαρμοσθεί α) στη διοικητική δικονομία (ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων), όπως ανέκαθεν έχει γίνει δεκτό από τη νομολογία (ΣτΕ 2655/1964, 1189/1967, 3340/1980, 2697/1981, 5411/1987, 849/2003: «νόμος») και β) ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπου η διαδικασία που άρχισε κινείται αυτεπάγγελα και

όχι με πρωτοβουλία των διαδίκων, με συνέπεια ο καθ' ου τρέχει η παραγραφή διάδικος να μην έχει τη δυνατότητα να τη διακόψει ασκώντας διαδικαστικές πράξεις (προβλεπόμενες ειδικά στο νόμο και επαγόμενες νομικές συνέπειες στη κίνηση και τη πρόοδο της διαδικασίας). Τούτο επαναλαμβάνεται στη μεταγενέστερη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 22 του ν. 2479/1997 (ΣτΕ 369/2018, 848 & 849/2003) ενώ και η διάταξη του άρθρου 75 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αποκλείει, ομοίως, τη δυνατότητα παραγραφής εν επιδικία (ΣτΕ 369/2018, 2655/2013). Η αρχή της συμπλήρωσης της παραγραφής σε επιδικία, η οποία διατυπώνεται και στο άρθρο 261 ΑΚ, επειδή προϋποθέτει την αδράνεια των διαδίκων, ισχύει μόνο σε δικαιοδοσίες όπου η διαδικασία κινείται με πρωτοβουλία των διαδίκων και όχι αυτεπάγγελα (ΣτΕ 1287/2013: «νόμος», 849/2003, 4139/1999 κ.ά). Στις δικαιοδοσίες αυτές η διακοπή της παραγραφής επέρχεται εφόσον η υποβολή τής περί την αξίωση διαφοράς σε αρμόδια διοικητική αρχή ή σε αρμόδιο δικαστήριο γίνεται, ενόψει και της υποκειμενικής ενέργειας της παραγραφής, με προσφυγή του αληθινού φορέα (δικαιούχου) της αξίωσης (υπέρ του οποίου και ενεργεί, γιατί μαρτυρεί τη θέλησή του για επιδίωξη της απαίτησής του) κατά του πραγματικά υπόχρεου (ΑΠ 592/2006: «νόμος», 44/1980: «νόμος», ΕφΛαρ 169/2001: «νόμος»), εκτός αν γίνεται από νομιμοποιούμενο (μη δικαιούχο) διάδικο ή αν ασκείται πλαγιαστικά υπέρ του πραγματικά δικαιούχου (Απ. Γεωργιάδης όπ.αν. σελ. 309 παράπλ. αριθμ. 35 όπου και περαιτέρω παραπομπές).

35. Στις περί προσφυγής διατάξεις του ΚΔΔ/μίας δεν έχει περιληφθεί διάταξη αντίστοιχη με το (αφορών στην αγωγή) άρθρο 75 και, ως εκ τούτου, δεν απαιτείται επίδοση της προσφυγής (όπως προβλέπει για την αγωγή το άρθρο 75). Από τη γενικόλογη αλλά σαφή διατύπωση του άρθρου 4 παρ. 22 του ν. 2479/1997 - που α) δεν προϋποθέτει επίδοση της προσφυγής για τη διακοπή της παραγραφής (αφού, αν αυτός ήταν ο σκοπός του νόμου, θα είχε ορισθεί ρητά) και β) εξακολουθεί να ισχύει και μετά την έναρξη ισχύος του ΚΔΔ/μίας (γιατί, κατ' άρθρο 285 παρ. 1 αυτού, δεν αντιβαίνει στις διατάξεις του) - προκύπτει ότι σε όλες τις ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων εκδικαζόμενες κατά τη διοικητική δικονομία υποθέσεις - επομένως και στις προσφυγές - δε μπορεί να εφαρμοσθεί η αρχή της εν επιδικία παραγραφής. Επομένως η παραγραφή διακόπτεται σε κάθε περίπτωση μόνο με τη διά της κατάθεσης της προσφυγής και της έφεσης έναρξη της εκκρεμοδικίας και ο χρόνος της παραγραφής αρχίζει πάλι μόνο από την επομένη της έκδοσης της οριστικής δικαστικής απόφασης επί της προσφυγής και της έφεσης αντίστοιχα ή από τη κατάργηση της δίκης. Εναρκτήρια της διακοπής της παραγραφής σημεία είναι η κατάθεση της προσφυγής και των ένδικων μέσων της έφεσης και της αίτησης αναίρεσης (ΣτΕ 369/2018). Ενόψει τούτων και υπό την ισχύ των διατάξεων του ν. 2362/1995, η παραγραφή βεβαιωθείσας με τελεσίδικη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου χρηματικής απαίτησης κατά του Δημοσίου η οποία (παραγραφή) διακόπηκε με την άσκηση αίτησης αναίρεσης του Ελληνικού Δημοσίου κατ' αυτής, δεν αρχίζει εκ νέου ούτε συμπληρώνεται καθ' όσο χρόνο εκκρεμεί η εκδίκαση της αίτησης αναίρεσης (ad hoc ΣτΕ 369/2018 όπου και περαιτέρω παραπομπή). Τα ανωτέρω πρέπει να γίνουν δεκτά και υπό την ισχύ των διατάξεων του ν. 4270/2014 προκειμένης άσκησης α) προσφυγής και έφεσης του οφειλέτη του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή/και του Ε.Φ.Κ.Α. ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων για τις αντίστοιχες απαιτήσεις του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή/και του Ε.Φ.Κ.Α. και β) αίτησης αναίρεσης του οφειλέτη του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή/και του Ε.Φ.Κ.Α. ενώπιον του ΣτΕ για τις αντίστοιχες απαιτήσεις του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή/και του Ε.Φ.Κ.Α.. Με την έναρξη της εκκρεμοδικίας και την ενώπιον του δικαστηρίου αμφισβήτηση (από οποιονδήποτε) του νόμιμου τίτλου

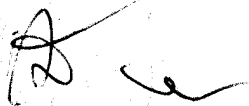
γενικά της απαίτησης του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, η προβλεπόμενη παραγραφή της απαίτησής του προς βεβαίωση (εν ευρεία εννοία) ή προς είσπραξη της βεβαιωμένης απαίτησής του αναστέλλεται μέχρι την έκδοση τελεσίδικης δικαστικής απόφασης και δε συμπληρώνεται σε κάθε περίπτωση πριν τη πάροδο έτους από τη με επιμέλεια των αντιδίκων του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κοινοποίηση με δικαστικό επιμελητή στο Διευθυντή του αρμόδιου Ταμείου Είσπραξης Εσόδων Ι.Κ.Α. ή στο Διευθυντή της αρμόδιας Ταμειακής Υπηρεσίας Περιφερειακού ή Τοπικού Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. και στο Διοικητή του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ της τελεσίδικης δικαστικής απόφασης (τα αυτά πρέπει να γίνουν δεκτά για απαιτήσεις και δίκες του Ε.Φ.Κ.Α., ενώ στη θέση των ανωτέρω οργάνων του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έχουν υπεισέλθει από 1-1-2017 τα αντίστοιχα όργανα του Ε.Φ.Κ.Α.). Από τη σαφή διατύπωση του άρθρου 4 παρ. 22 του ν. 2479/1997 προκύπτει ότι η απαγόρευση της εν επιδικία παραγραφής στη διοικητική δικονομία καταλαμβάνει συλλήβδην όλες τις αξιώσεις ανεξάρτητα από το είδος (ως δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου) της έννομης σχέσης από την οποία γεννήθηκε η αξίωση, ή της εν γένει φύσης, του χαρακτήρα και της ιδιότητας του υπόχρεου και ανεξάρτητα από τη φύση και το χαρακτήρα του δικαιούχου αυτών ως ιδιώτη ή ως δημόσιου νομικού προσώπου αφού και τα δημόσια νομικά πρόσωπα μεταξύ των οποίων και οι φορείς (ή οργανισμοί) κοινωνικής ασφάλισης (όπως το Ι.Κ.Α./Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και ο Ε.Φ.Κ.Α.) αναγνωρίζονται ως φορείς (και χρηματικών) απαιτήσεων και αξιώσεων.

36. Στη προκειμένη περίπτωση: Το δικαίωμα του Ι.Κ.Α./Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. για την εν ευρεία εννοία βεβαίωση όλων των χρηματικών αξιώσεών του κατά της εταιρείας δεν υπέκυψε στη τότε ισχύουσα δεκαετή παραγραφή, γιατί α) οι εξεταζόμενες Π.Ε.Ε. & Π.Ε.Π.Ε.Ε. εκδόθηκαν μέσα στην ισχύουσα κατά την έκδοσή των δεκαετή προθεσμία, που είχε αρχίσει από τη πρώτη μέρα του επόμενου από το εντός του οποίου παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή η ασφαλιστέα υπηρεσία έτους σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην παράγραφο 2, ενώ β) η παραγραφή της πηγάζουσας από τη 279/2018 Π.Ε.Π.Α.Ε. αξίωσης δεν άρχισε, αφού στις 14/8/2008 (μέσα στο έτος έκδοσής της και πριν τη 1^η/1^{ου}/2009, οπότε θα άρχιζε να τρέχει η παραγραφή) η σχετική με αυτές τις αξιώσεις διαφορά υποβλήθηκε στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης. Ο διανυθείς μέχρι του χρονικού σημείου της διακοπής της παραγραφής χρόνος ματαιώθηκε και δεν υπολογίζεται και από 26-5-2018, οπότε έπαυσε να υπάρχει ο λόγος της διακοπής (γιατί στις 25-5-2018 εκδόθηκε η 3955/2018 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης) άρχισε νέα παραγραφή, ο χρόνος όμως της οποίας δεν είναι ίδιος με αυτόν (των δέκα ετών) της διακοπείσας παραγραφής, αλλά εικοσαετής. Σε κάθε περίπτωση, με την έναρξη της εκκρεμοδικίας η παραγραφή των απαιτήσεων του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αναστάλη μέχρι την έκδοση της τελεσίδικης αυτής δικαστικής απόφασης και δε θα συμπληρωθεί πριν τη πάροδο έτους από την κοινοποίηση αυτής της απόφασης - με επιμέλεια της εταιρείας και με δικαστικό επιμελητή - στο Διευθυντή της Ταμειακής Υπηρεσίας του Τοπικού Υποκαταστήματος Κατερίνης του Ε.Φ.Κ.Α. και στον Διοικητή του Ε.Φ.Κ.Α..

Απάντηση

Με βάση τα εκτεθέντα, στο ερώτημα που υποβλήθηκε το ΝΣΚ / Στ' Τμήμα γνωμοδοτεί ομόφωνα ως εξής:

37. Οι αξιώσεις του Ι.Κ.Α./Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. (στην θέση του οποίου υπεισλήθε από 1-1-2017 ο Ε.Φ.Κ.Α.) δεν έχουν παραγραφεί, αφού η έναρξη της εκκρεμοδικίας αποτέλεσε γεγονός διακοπτικό και ανασταλτικό της παραγραφής. Από 26-5-2018 άρχισε να τρέχει η διακοπείσα παραγραφή, που ήδη η διάρκειά της είναι εικοσαετής. Σε κάθε περίπτωση,

η παραγραφή των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α./Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ανεστάλη από 14-8-2008 και δε θα συμπληρωθεί πριν από την πάροδο έτους από τη, με επιμέλεια της εταιρείας, κοινοποίηση με δικαστικό επιμελητή στους α) Διοικητή του Ε.Φ.Κ.Α. και β) Διευθυντή του αρμόδιου τοπικού υποκαταστήματος μισθωτών Πιερίας του Ε.Φ.Κ.Α. της 3955/2018 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης / Τμήματος Η' (Τριμελούς) / Μεταβατικής Έδρας Κατερίνης.

38. Πριν από κάθε ενέργεια ή μέτρο σε βάρος δικαιωμάτων ή συμφερόντων της εταιρείας, η Διοίκηση οφείλει να την καλέσει για να εκφράσει τις απόψεις της, εγγράφως ή προφορικά, επί των σχετικών ζητημάτων. Η κλήση προς ακρόαση πρέπει α) να είναι έγγραφη, β) να αναγράφει τον τύπο, την ημέρα και την ώρα της ακρόασης, γ) να προσδιορίζει το αντικείμενο του μέτρου ή της ενέργειας, δ) να διευκρινίζει ότι πρόκειται για νέα ρύθμιση της υπόθεσης η οποία οδηγεί σε έκδοση πράξεων μετά την ακύρωση των αρχικών και ε) να κοινοποιηθεί στην εταιρεία τουλάχιστον πέντε πλήρεις μέρες πριν από την ημέρα της ακρόασης. Η εταιρεία δικαιούται να λάβει γνώση των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων και να προβεί σε ανταπόδειξη. Από την αιτιολογία των εκδοθησόμενων ατομικών διοικητικών πράξεων πρέπει να προκύπτουν α) η τήρηση αυτής της διαδικασίας και β) ότι λήφθηκαν υπόψη οι απόψεις της εταιρείας, ενώ τα διοικητικά μέτρα που θα υιοθετηθούν πρέπει να ληφθούν μέσα σε εύλογο χρόνο από την ακρόαση.

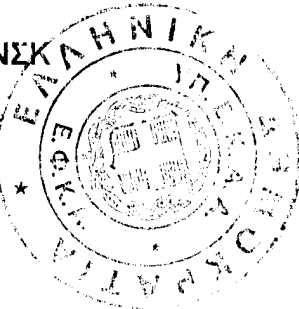
39. Μετά την τήρηση τούτων, η Διοίκηση είναι υποχρεωμένη να εκδώσει νέες πράξεις με το ίδιο περιεχόμενο, αλλά απαλλαγμένες από την τυπική πλημμέλεια για την οποία ακυρώθηκαν οι αρχικές. Με το έγγραφο της κοινοποίησης των νέων πράξεων πρέπει να ενημερωθεί η εταιρεία για τη δυνατότητά της να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή (ένσταση) μέσα σε 30 ημέρες από την κοινοποίηση και για τις συνέπειες από τυχόν παράλειψη άσκησης ένστασης.-

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 24-12-2018

Ο Πρόεδρος του ΣΤ' Τμ. ΝΣΚ

Ιωάννης Διονυσόπουλος
Αντιπρόεδρος του ΝΣΚ

Ο εισηγητής

Αντώνης Παπαγεωργίου
Πάρεδρος του ΝΣΚ